רשות השידור

פ ר ו ט ו ק ו ל
מליאת רשות השידור
ירושלים, בית רשות השידור
יום שני, יט' באייר תשע"א - 23/5/2011

נוכחים
חברי המליאה:
אמיר גילת - יו"ר רשות השידור
קובי אוז
אפרים באוך
טלי אייכנוולד
אסתי אפלבאום
אריה הולצר
דבורה הנדלר
ילנה זינשטיין
שירין חאפי
דוד חיון
נורית ירדני לוי
בלהה כהנא
עטאף כיוף
נמרוד לב
חני פרי

מוזמנים:
מוטי שקלאר
אודי ירושלמי
חנה חליווה
תמי פרי מידן
מושון מצליח
חנה מצקביץ
תומר קרני
ליאת פיינרו
אלישע שפיגלמן
אבי כץ
לינדה בר
דנה נוייפלד
תמר נבון
דני זקן

היו"ר, אמיר גילת: צהריים טובים, אני אפתח את ישיבת המליאה השניה. אני רוצה לפתוח בכמה מילים של עידכון. בשבוע שעבר פרסם מבקר המדינה את הדו"ח השנתי שלו שהוקדש בו פרק שקשור לרשות השידור. הוועד המנהל החליט לאמץ את ממצאי דו"ח מבקר המדינה ולפעול לאלתר לתיקון הליקויים. אני לא אפרט עכשיו את כל ההחלטות אבל בראשי פרקים, יש פרק שעוסק במינויים בפועל, יש 57 מינויים בפועל ברשות השידור, שמינוי בפועל המטרה שלו היא לתת אפשרות למנות מנהל לתקופה זמנית של שלושה חודשים, ברשות השידור היה במשך שנים אנשים שמילאו את התפקידים האלה, מבקר המדינה הצביע על הליקוי הזה ואנחנו כבר פעלנו לתיקונו. התחלנו בתהליך של ביטול כל המינויים בפועל ברשות השידור באופן הדרגתי, אי אפשר לפעול לביטול כל המינויים בבת אחת ולכן החלטנו באופן עקרוני על ביטול כל המינויים לפי מתווה של לוח זמנים שאנחנו נקבע בהמשך. במקביל החלטנו, וזה קרה אתמול, להוציא 20 מכרזים, כשליש ממספר המינויים בפועל, כבר יצאו בפעימה ראשונה, אנחנו הנחינו אתמול את ההנהלה להוציא 20 מכרזים לתפקידים של מנהלים בכירים ברשות במגוון תפקידים, ממנהל טלוויזיה ומנהל רדיו ומטה, לרשימה הזאת נוספו גם תפקידים חדשים שמופיעים במבנה הארגוני החדש, כמו מנהל המדיה החדשה, מנהל החטיבה הבינלאומית ועוד. זה כחלק מהפעילות שלנו לאימוץ ויישום המסקנות והממצאים של דו"ח מבקר המדינה. יש פרק שעוסק בעבודה נוספת לעובדי רשות השידור, זאת סוגיה שמלווה את הרשות שנים רבות, אנחנו גם פה עשינו כמה שינויים והדקנו את כל מה שקשור בנוהל עבודה נוספת, החל מהיום כל עובד רשות השידור שיבקש לעבוד בעבודה נוספת יצטרך להגיש בקשה בפני ועדה שתורכב מסמנכ"לית משאבי אנוש, מנהל המדיה, הממונה הישיר, ונציג הלשכה והוועדה הזאת תאשר את הבקשות האלה או לא תאשר, אבל תדון בבקשות האלה. המבקר גם הצביע על ליקוי בנושא תקציב רשות השידור, גם מטעמים אובייקטיביים אי אפשר היה במשך תקופות רבות לאשר תקציב לרשות השידור כי לא היה ועד מנהל שהוא הגוף היחיד המוסמך לכך, עתה משיש ועד מנהל אנחנו ניגשים במלוא המרץ לאישור תקציב 2011 ויושב ראש ועדת הכספים דוד חיון כבר פועל יחד איתי לגיבוש הצעת תקציב שנביא לוועד המנהל

שיתן מענה וביטוי לצרכים של רשות השידור, שאני מזכיר לכולנו, קיימת בשביל לשדר ויש חשיבות רבה להקצות כספים לתוכן ולהסיט אותם ממקורות אחרים על מנת שהרשות תוכל למלא את תפקידה. אז זה באשר לעידכונים השוטפים מישיבות הוועד המנהל ויישום מסקנות דו"ח מבקר המדינה. ההנהלה הקימה צוות לתיקון הליקויים וועדת הביקורת והוועד המנהל יעקבו אחר יישום הממצאים האלה. זה דבר אחד. באשר לרפורמה, הכנסת ממשיכה בדיוניה על חוק רשות השידור, כבר מאז חזרתה מפגרה נקבעו שתי ישיבות, אחת נערכה בשבוע שעבר ואחת תיערך ביום רביעי הקרוב ויש כבר מועד לישיבה שלישית, כך שאנחנו מקווים שיושב ראש הוועדה יעמוד בהבטחתו לזרז את הליך החקיקה, זאת ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת החינוך בראשות חבר הכנסת כרמל שאמה הכהן וזה מחבר אותי במעבר טוב לנושא הראשון שלנו. כמו שאתם זוכרים במליאה הראשונה הצעתי שנדון ונשמע על חוק רשות השידור, שיש לנו יכולת לחוקק את החוק הזה, אבל הצעת החוק הזה נמצאת בהליכי חקיקה מתקדמים ולכן חשבתי שנכון שחברי מליאת רשות השידור יחשפו לחוק מפי זאת שכתבה אותו, לפחות את הטיוטה הבסיסית שלו, מאז הוא עבר כמה שינויים ואני אציג את עו"ד דנה נוייפלד ממשרד המשפטים שתציג את עצמה, כמו שהיא ביקשה, ביתר פירוט, תיתן לנו סקירה על טיוטת הצעת החוק, היא מונחת בפניכם, גם חוק רשות השידור הקיים מונח בפניכם ומכאן המקרופון שלך.

<u>דנה נוייפלד:</u> קודם כל אני אציג את עצמי קצת, לפני זה אני אגיד שאני מאוד נרגשת להיות פה, כי אני עוסקת בענייני רשות השידור כבר לדעתי למעלה מחמש שנים, זאת פעם ראשונה שהזמינו אותי לבוא לפני המליאה - - -

<u>חנה מצקביץ:</u> זה לא בסדר, את אורחת רצויה וקבועה אד הוק.

<u>דנה נוייפלד:</u> הייתי צריכה כנראה למצוא תירוץ ממש טוב, למרות שאני שומעת עליכם, גם עליכם כפרסונות וגם עליכם כגוף, כבר מזה הרבה זמן, אז קודם כל תודה רבה לאמיר על ההזמנה ותודה רבה לכם שנאותם לשמוע אותי. אני עובדת במשרד המשפטים במחלקת ייעוץ וחקיקה כלכלי פיסקלי, אני רפרנטית בנושא תקשורת, אני עוסקת בענייני תקשורת ולא רק בנושא רשות

השידור, גם מלווה את החקיקה של משרד התקשורת, של הרשות השניה, של מועצת הכבלים והלוויין, אני גם חברה במועצת הכבלים והלוויין אז אני קצת יודעת איך זה להיות גם בצד השני של המתרס, וכרגע אני משקיעה הרבה שעות בענין חוק רשות השידור, תיכף אני אספר לכם איך הצעת חוק נולדת ואיך היא מתגלגלת, אבל לפני כן אני רוצה לנצל את ההזדמנות להגיד תודה, כי יש פה נציגים מהלשכה המשפטית, לי יוצא בעיקר לעבוד מול הנציגים, כמשרד המשפטים כמובן, באופן טבעי מול אנשי הלשכה המשפטית, יש לכם פה לשכה מצויינת שיש לה תפקידים לא פשוטים ולא קלים בכלל ואתם צריכים לדעת שהכוח שלה זה גם הכוח שלכם ובסך הכל יוצא לי לראות הרבה לשכות משפטיות ולכובד הוא לי ולכבוד הוא לכם שזאת הלשכה שמייצגת אתכם כלפי משרדי הממשלה וכלפי משרד המשפטים, אז זאת ההזדמנות שאף פעם לא אמרתי, אז תודה רבה ואותו דבר גם לגבי ההנהלה הבכירה, אני גם רוצה להגיד לכם המון בהצלחה, יש לכם תפקיד מאוד חשוב ואחריות מאוד גדולה, אני בטוחה ששמעתם את זה כבר הרבה פעמים, אבל אני מקווה שיש לכם את היכולת להפנים את זה כי הגוף זה הוא קריטי במיוחד כמי שעוסקת גם בענייני השידור המסחרי, התפקיד שלכם הולך ומתחזק והולך ונהיה חשוב יותר ויותר. בתקופה שבה אנחנו עושים הקלות ומשנים את מראה השידור המסחרי החשיבות של השידור הציבורי רק הולכת וגדלה והמרכזיות שלו צריכה שתהיה יותר ויותר גדולה וזה התפקיד שלכם.

<u>**נורית ירדני לוי:**</u> אז למה עושים הקלות למסחרי אם את ככה חושבת.

<u>**דנה נויפלד:**</u> קודם כל אני לא עושה את ההקלות, יש רגולטורים ייעודיים שזה התפקיד שלהם ויש הרבה סיבות ושינויים גם בשוק עצמו וגם מבחינת ההכנסות שלהם שהם לא מרוויחים, גם הציפיות שתלו בהם היו ציפיות מאוד גדולות בהינתן זה שרשות השידור הלכה ודעכה לה, אני מקווה שאני לא מעליבה אף אחד, עם השנים. אני מאוד מקווה שהרפורמה שמובילים כאן היום אמיר והמנכ״ל, כל הזמן אומרים לי הרפורמה, הרפורמה, תהיה הרפורמה, אז עכשיו אנחנו שם, זה כבר ממש על הפתח - - -

היו"ר, אמיר גילת: הרפורמה זה לא ההסכמים, הרפורמה זה כשהצופה ירגיש אותה והמאזין ירגיש אותה והגולש, תיכף נגיע גם לגולש.

דנה נוייפלד: אז נגיע גם לגולש, שזה יש לאמיר איתי חשבון לא קטן, אז זהו, זה דברי פתיחה מאוד קצרים אך עם הרבה פתוס. אני רוצה לספר לכם קצת על החקיקה. חוק רשות השידור הוא מ-1965, הוא עבר כמה תיקונים בדרך אבל בואו נודה על האמת, זאת לא החקיקה הכי מתקדמת בעולם. כשבאנו לתקן או כשנולד הרעיון לתקן את החוק במסגרת הרפורמה, אני מניחה ששמעתם כבר 30 פעם שהרפורמה יש לה כמה אדנים, זה גם השינוי, ההסכמים עם העובדים, זה גם רכישה של ציוד חדש וניו מדיה, וגם תיקון חוק רשות השידור. שמעתם את זה כבר, נכון?

מוטי שקלאר: ובעיקר תקציב לתוכן.

דנה נוייפלד: וכמובן ענייני התקציב לתוכן, זה נכון. אבל הענין של תיקון החוק הוא אחד מהאדנים שעליהם כל הרפורמה מתבססת וקדמו להצעת החוק 20 שנה של דיונים אחרים וכל מיני ועדות ציבוריות שכל אחת מהן, אגב בלי קשר לאיזה ממשלה היתה באותה עת, הגיעו למסקנות פחות או יותר דומות. בין יתר המסקנות היו שצריך לשנות את המבנה הארגוני של רשות השידור, שהמבנה שלו הדואלי של מליאה וועד מנהל לעומת ההנהלה יוצרת חוסר בהירות בתחומי האחריות של כל אחד וחוץ מזה הרצון היה לשמר את העצמאות של הרשות. אלה היו המסקנות המרכזיות בכל אחד מהדוחות, כל אחת מהוועדות שישבו ודנו הגיעו פחות או יותר לאותן מסקנות. לכן זה עמד לנגד עינינו וגם דו"ח דינור שיצא ב-2003 שגם עליו התבססנו, גם שם אחת ההמלצות המרכזיות היתה שצריך להציב פה מועצה שהיא דומה יותר לדירקטוריון. כיוון שיש פה תקציב לא קטנטן לרשות השידור וזה לא מעט כסף שצריך לנהל אותו, ולא מעט אינטרסים שונים ומגוונים שצריך לקחת אותם בחשבון, צריך לעצב פה גוף שיכול לקחת עליו את האחריות הזאת ולעמוד במשימות שמוטלות עליו והמבנה הקיים של רשות השידור הוא מבנה לא פשוט. גם מבנה של 31 חברים במועצה זה לא פשוט, זה גוף גדול שצריך לקבל החלטות לפעמים דינמיות וגופים גדולים כאלה אנחנו כבר לא מקימים אותם, היום

כשאנחנו מקימים גופים זה בדרך כלל גופים שיותר דומים במספר שלהם ובמהות שלהם לדירקטוריון. אז ככה יצאנו לדרך. עכשיו אני כבר נותנת, בגלל שאני עו"ד, הערת הסתייגות. קודם כל החוק הזה, הצעת החוק שאני אתאר לכם, זאת כבר הצעת חוק, זה כבר עבר את שלב הטיוטה, כבר נדונה בוועדת הכלכלה והחינוך של הכנסת, היא לא באה לעשות את כל הרפורמה שהיה ניתן לעשות. יכולנו לשבת ולכתוב חוק חדש לגמרי, לשבת לעשות X, להגיד חוק רשות השידור בטל ולכתוב חוק חדש לגמרי מהמילה הראשונה מהתחלה ועד הסוף. לא עשינו את זה. לקחנו את הקיים והתבססנו עליו. למה אני אומרת את זה, כי יש הרבה נושאים שטרם הוסדרו ואין שום כוונה לומר, אני בוודאי לא אומרת את זה, שהחוק הזה בזה מיצינו את העבודה לעולם ועד. זאת כבר הערת הסתייגות מהתחלה. מבלי שאני אקח לעצמי קרדיט רב מדי, העבודה הזאת על החוק הוא תוצר של עבודה משותפת ולכן כתוצר של עבודה משותפת יש פה ענין של פשרות. היו פה שותפים גם משרד האוצר וגם משרד השר הממונה, זה התחיל בימיו של איתן כבל, עבר לימיו של השר הרצוג והסתיים בימיו של השר המכהן הנוכחי, ראש הממשלה, תיכף אני אספר לכם על הגלגול אבל מה הפואנטה, הפואנטה היא שאף הצעת חוק שמעורבים בה כל כך הרבה גורמים איננה מושלמת. אני אספר לכם, תיכף ניכנס לפרטים, כל אחד מכם כולל אני יכולים להעיר שפע של הערות מה הם היו עושים אחרת. מקבלת. את החוק הזה אפשר היה לכתוב אחרת לגמרי וכל אחד מכם לו היו נותנים לכם דף נייר עט מחשב, תכתבו, היה מוציא תחת ידיו משהו שונה. אנחנו ניסינו בעבודה משותפת, מחשבה משותפת, לבוא ולהוציא משהו שאפשר לעבוד איתו, שמשקף פשרות של כולנו. למה אני אומרת את זה, בגלל שתיכף אתם תוכלו להעיר לי ולמצוא הערות בתוך ההצעה ואני כבר אומרת לכם, אתם צודקים. היה אפשר לבנות ולעשות יותר טוב, אחרת מהדרך שנבחרה בסופו של יום. אבל זה מה שנבחר ואנחנו נמצאים עכשיו בכנסת. אנחנו כבר נמצאים, אני יותר באה לתאר לכם, וזאת לא התייעצות, כי אנחנו כבר נמצאים בשלב שאחרי. איתרע מזלכם והתכנסתם כבר אחרי שכל העבודה נעשתה, אז לכן מציגים לכם עבודה בדיעבד, שזה קצת מאכזב כי היכולת שלכם להשפיע כעת על התהליך היא מאוד קטנה. אבל תדעו שיש לכם נציגים מאוד

נכבדים שגם נתנו את דעתם וגם נותנים את דעתם, הן מהלשכה המשפטית, הן מההנהלה שהיתה והן מההנהלה הנוכחית, אז תסמכו לפחות על זה.

אסתי אפלבאום: אולי נלך, כי אנחנו רק סטטיסטים, אנחנו לא יכולים להביע את דעתנו בקשר לחוק.

דנה נוייפלד: קודם כל דעות תמיד יכולות להישמע. ביקשו ממני לבוא ולהציג. זאת ביקורת לגיטימית והיא בסדר, אני באה להציג כדי שתדעו איפה אנחנו נמצאים בתוך העניינים.

דוברת: להתמקד בדברים החיובים בחוק.

דנה נוייפלד: בעיני החוק כולו חיובי. הצעת החוק נולדה בימיו של חבר הכנסת איתן כבל שאז היה השר הממונה וממנה נוצרה הצעת חוק שנקראה הצעת חוק לתיקון חוק רשות השידור מס׳ 18, שהיא עברה קריאה ראשונה והתחילו דיונים בוועדת כלכלה, אבל ועדת הכלכלה לא סיימה את העבודה, הכנסת התפזרה ומעולם לא חל עליה רציפות. מה שכן, ההצעה נלקחה, נעשו בה שינויים קודם כל לבקשת השר הנוכחי, ראש הממשלה, וזאת ההצעה שנמצאת בפניכם. אחרי כל ההקדמה הארוכה הזאת אני אתחיל להציג את השינויים. אוהבים להגיד כוונת המנסחים, כוונת המחוקקים, אז אני לא מחוקקת אבל לפחות אני יודעת להסביר לכם מה היה בכוונה ומי שניסח את הטיוטה לראשונה. קודם כל הרצון הוא, כמו שאמרתי, לתת מענה לתמורות שחלו בשידור הציבורי מאז 1965, אנחנו נושאים פנינו קדימה ולא לאחור. חוץ מזה שני עקרונות מנחים, זה לשמור על העצמאות של רשות השידור, גם מפוליטיקה וגם מגורמי מימון מסחריים. אלה העקרונות. תיכף אני אפרוט את זה לפרוטות ותראו שזה לא טהור ומוחלט וזה לא נשמר באופן מלא בתוך הצעת החוק. אני אתחיל דווקא בדברים הטיפה פחות מעניינים אבל אני בונה את המתח. עיגנו מחדש את מטרות רשות השידור, שזה הצהרת העצמאות, העקרונות המנחים, מה התפקידים לש השידור הציבורי ושל רשות השידור, אתם יכולים להסתכל אצלכם בהצעה, אגב, ההצעה הזאת התחילה קצת להשתנות בתוך הכנסת. אז מה שיש בפניכם זאת הגרסה הלפני אחרונה כי חברי הכנסת הוסיפו במהלך הדיונים את התיקונים שלהם ואתם יכולים לראות שהמטרות משקפות ויש

להם ביטוי למה שאנחנו מכנים שידור ציבורי. אגב, מה זה שידור ציבורי? כשאומרים שידור ציבורי למה מתכוונים? עכשיו כתוב בחוק שירות ממלכתי, אנחנו משנים את זה לשירות ציבורי, של שידור ציבורי. ומה זה שידור ציבורי?

דוברת: למען הציבור, בשביל הציבור ובאחריות - - -

מוטי שקלאר: קודם תשאלי מה זה ציבור.

דוברת: ולרווחת הציבור.

דנה נוייפלד: זה נכון, ועוד משהו, של הציבור ובמימון הציבור. יש כל מיני מודלים של מימון בעולם, אבל בגדול התפיסה, שוב, יש כל מיני ניואנסים בעולם, אבל כשאנחנו מדברים היום על שידור ציבורי אנחנו מדברים על שידור שבאמת לטובת הציבור עם מטרות ציבוריות שנועד לתת מענה לכשלים ולאוכלוסיות שאין להן ביטוי בשידור המסחרי ובמימון הציבור. ולמה זה חשוב, כי גם המטרות משקפות את זה. אנחנו רוצים שהשידורים יחזקו את הקשר עם המורשת היהודית, ישדרו מידע אמין, ירחיבו את ההשכלה, ישדרו שידורי איכות, יקדמו את היצירה הישראלית, יקיימו גם שידורים בשפה הערבית, יחזקו את ערכי הדמוקרטיה, יעמיקו את הזהות היהודית של מדינת ישראל ועוד. זאת אומרת שכל אחת מהמטרות האלה ובסך הכל כולן אמורות לשקף והם מפרטים לנו מה הוא שידור ציבורי. שוב, גם פה היה אפשר, כל אחד היה יכול להוסיף מעולם הערכים שלו, מהעולם התרבותי שלו, אבל זה המכנה המשותף שנמצא שאמור לשקף מה הוא שידור ציבורי. חוץ מזה עיגנו את החובה של רשות השידור לשדר שידורי חדשות. עד עכשיו זה לא היה כתוב בחוק, אבל שידורי חדשות זה אחד התפקידים המשמעותיים ביותר שיש לרשות השידור, למה אגב, למה זה חשוב שיהיה שידור חדשות ברשות השידור, זה נורא יקר.

דובר: אובייקטיביות.

דנה נוייפלד: אובייקטיביות, נכון, אובייקטיביות ממה?

דובר: ממתחרים מסחריים.

דנה נוייפלד: נכון. שידורי החדשות לטעמי לפחות זה אחד העוגנים המרכזיים והמשמעותיים והחשובים ביותר לרשות השידור בדיוק בגלל

הסיבה שנאמרה כאן, זה ששידורי החדשות שאתם צופים בהם ומתקבלים ממקורות אחרים שאינם רשות השידור יש בעקיפין או במישרין, ואני יכולה להגיד את זה פה בזהירות, יש למי שמחזיק בחברות החדשות כל מיני אינטרסים אחרים. לרשות השידור אין אינטרסים כאלה, אין להם אינטרסים כלכליים וזה נורא חשוב. אני מלמדת סטודנטים ואני אוהבת לתת כדוגמה את המובן מאליו שזה שיטת השקשוקה, שלא יכולה להיות משודרת אלא ברשות השידור. וזאת עובדה, עובדה שזה לא שודר וזה האתוס וזה צריך שיהיה האתוס של מי שמשדר כאן שידורי חדשות. זה חדשות עצמאיים, עצמאיים ממה, מכל אותם אינטרסים שיכול, בלי לחשוד באף אחד, שיכול שיבואו ויש להם את הפוטנציאל לבוא לידי ביטוי בתוך השידור המסחרי.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> את מקדימה לי פה עידכון שרציתי לתת אחר כך, על פי החלטת המליאה מהישיבה הראשונה אנחנו כבר מקדמים את הפיכתו של ערוץ 33 לערוץ חדשות ואקטואליה ויש צוות שלנו שכבר עובד על זה יחד עם ההנהלה ואני מקווה שבקרוב מאוד נתקדם עם הענין הזה.

<u>דנה נוייפלד:</u> אז כבר יש לכם את זה מעוגן ויש לכם על מה להתבסס.

<u>דובר:</u> הצבענו על זה?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> היתה החלטה להקים צוות שיבדוק את הענין. אנחנו עוד לא אישרנו את זה, בודקים את ההיתכנות לפני שמצביעים.

<u>דנה נוייפלד:</u> יש לזה חשיבות מאוד גדולה לטעמי ברמה ההצהרתית גם אם דה פקטו היום אתם, כמובן יש חדשות לרשות השידור ולא צריכים את החוק ולא שזה יכתב בחוק על מנת שזה יעשה. אבל אני חושבת שברמה הצהרתית יש לזה חשיבות מאוד גדולה, שזה יהיה כתוב ואף אחד לא יוכל לערער על זה, גם לא עוד שישים שנה. חוץ מזה אנחנו מדברים על שינוי מבני מאוד משמעותי ברשות השידור. רק על קצה המזלג, היום אמרנו כבר, יש מליאה, יש ועד מנהל, על פי התיקון לחוק לא יהיה יותר ועד מנהל ומליאה אלא תהיה מועצה בת 13 חברים,

כמו דירקטוריון של חברה ממשלתית והיא תחליף את העבודה של המליאה והוועד המנהל וסוף סוף יהיה לנו - - -

נורית ירדני לוי: המליאה הזאת מתכנסת בפעם השניה.

דנה נוייפלד: המליאה הזאת תעבוד והכל בסדר, אנחנו מדברים על העתיד. כל הדבר הזה צופה פני עתיד, אני אגיע בסוף איך זה ישפיע עליכם, זה ישפיע ממש בקטנה ועל זה נדבר. אני מדברת עכשיו על העקרונות, אתם מדברים על היישום, קודם נראה שזה עובר. 13 חברי מועצה, ניסינו לתפור איזה שהוא סוג של פסיפס אנושי שאמור לשקף את המטרות של רשות השידור, כלומר קבענו כשירויות לאותם חברי מועצה ויש איפיון מי אמורים ה-13 חברים האלה להיות. הם אמורים לבוא מתחום החינוך, מתחום התרבות, מתחום התקשורת, מתחום הניהול וממש עשינו שלושה חברים מהתחום הזה, שני חברים מהתחום הזה, אם אתם רוצים אני אפרט.

היו"ר, אמיר גילת: זה לא רלוונטי לעתיד הקרוב, אני מעדיף שנתמקד בדברים שהמליאה תתעסק איתם.

דנה נוייפלד: גם בתחום החברתי, כאלה שפועלים למען האוכלוסיות בישראל, אם שאלת אותי לגבי תפקידים ציבוריים, אז גם זה ושני חברים שיבחרו שיהיו ידועים בתרומתם לחברה הישראלית, זה משקף את החשיבות החינוכית והערכית שיש למועצה הזאת כפי שאנחנו רואים אותה. מה התפקידים של המועצה, מה יהיו בעתיד תפקידי המועצה. בהשראת חוק החברות הממשלתיות ניסינו ליצור הפרדה בין התפקידים הניהוליים של ההנהלה, שתיכף נדבר מי הם, לבין התפקידים הפיקוחיים והמתווי מדיניות של המועצה. התפקיד שלכם כמליאה, אני חושבת שגם היום אלא אם כן אסתי תטיל בכך ספק, התפקיד שלכם זה קודם כל לקבוע מדיניות ולהגיד הגוף הזה לאן, מה הכיוונים, לאן הוא הולך, מה הוא עושה. את העבודה היומיומית, את הניהול היומיומי השוטף, בשביל זה יש מנהלים ובשביל זה יש הנהלה. התפקיד של המועצה יהיה לפקח שבאמת התפקידים האלה מבוצעים כהלכה. זה אחד התפקידים החשובים. חוץ מזה כמובן לאשר את לוחות השידורים, לאשר את התקציב, לאשר יעדים כדי שהרשות תפעל על פי יעדים גם

תקציביים וגם יעדים ניהוליים בכלל, זה אמור בתקווה להכניס גם סדר מבחינת ניהול ארגוני של הרשות ככל שהיא לא מספיק חזקה היום, אני מקווה שאני לא מעליבה אותך, גם לפקח על היעדים של התקציב זה מאוד חשוב ובגלל זה אנחנו מכניסים גם אנשים מתחום הכלכלה והניהול בהגדרה ישבו כאלה בדירקטוריון, במועצה וגם למנות ולפקח על העבודה השוטפת של המנכ״ל.

נורית ירדני לוי: כל הפרמטרים האלה נמצאים היום בחברי המליאה.

דנה נוייפלד: נכון, את צודקת מאוד, מה שעשינו זה לא המצאנו את העולם מחדש, התבססנו על מה שיש פה היום, ריכזנו וזיקקנו את זה וגם הקלנו, זאת אומרת החוק מגדיר שיהיו שלושה אנשי ניהול, יהיה מישהו שיש לו מעמד בתחום תקשורת ההמונים, יהיו אנשים מתחום החינוך, זה פשוט מקבע ומעגם את רוח הדברים כפי שזה קיים כבר היום. איך תיבחר אותה מועצה, המועצה תיבחר ע״י ועדת איתור שתורכב מחמישה אנשים שהיא תבחר את אותם מועמדים, תביא רשימת מומלצים, 27 מומלצים לשר הממונה, הוא יבחר מתוכם 13 ויביא אותם למינוי הממשלה.

היו״ר, אמיר גילת: אפשר לקרוא את הכל, פשוט אני רוצה לחסוך כי זה ממילא רק לקדנציה הבאה, אז אני מעדיף להתעסק עם הדברים שבמהות עיסוקה של מליאת רשות השידור.

דנה נוייפלד: אני מנסה למשוך זמן ואמיר רוצה להגיע למקומות שבהם אנחנו חלוקים ולכן כל אחד, חוץ מזה יהיה לנו מנכ״ל שיבחר גם הוא ע״י ועדת איתור מסודרת, גם היום זה קיים אבל פה אנחנו מעגנים את זה כבר בתוך החוק.

היו״ר, אמיר גילת: איך הכל מתחבר, בהמשך הישיבה אנחנו בוחרים ועדת איתור למנכ״ל הבא. אבל זה עוד על פי החוק הישן.

דנה נוייפלד: חוץ מזה יהיו לנו גם מנהלי שידור, כל אחד בתחומו, חוץ מהמנכ״ל יהיו גם מנהלי שידור, לענין הזה היו גלגולים שונים, יהיה מבנה ארגוני, את המבנה הארגוני, אם לא ציינתי, קובעת המועצה ועל פי אותו מבנה

ארגוני ימונו מנהלי השידור שאחד מהם אני מבינה יהיה מנהל מדיה, שהכל מתחבר כבר עכשיו. התפקיד של מנהלי השידור הוא לנהל את אותם תחומים, אם זה מנהלי הטלוויזיה, אם זה מנהלי הרדיו, כל אחד מאשר את לוחות השידורים בתחומו ומעלה את זה למעלה למנכ"ל ואחר כך לאישור המועצה. אנחנו בונים פה איזה שהיא הירכיה ארגונית ברורה, כל אחד יודע מה התפקידים שלו ומה האחריות שלו. חוץ מזה מעבר לכל המוסדות היפים האלה, אנחנו בונים עוד שכבה של שומרי סף, זה נהוג בכל חברה ציבורית וחברות מסוג מסויים שיש בהם שומרי סף שפועלים, התפקיד שלהם לסייע למועצה ולבדוק שהגוף הזה שהוא גוף לא קטן בכלל, שהוא פועל בצורה תקינה כי אנחנו מדברים פה על כסף ציבורי.

<u>נורית ירדני לוי:</u> את מדברת על כשתהיה המועצה או את מדברת על עכשיו?

<u>דנה נוייפלד:</u> אני מדברת על בנוסף למועצה, החיבור של ימינו -

<u>נורית ירדני לוי:</u> זה הכל עתידי.

<u>דנה נוייפלד:</u> זה הכל עתידי. המועצה תהיה חייבת למנות ועדת ביקורת, ועדת הביקורת תפקח ותראה ותבדוק ליקויים שנמצאו ברשות כי גם יהיה לה מבקר פנימי כמו שיש היום, זה יהיה מעוגן בתוך החקיקה, אגב, העיגונים האלה לא קיימים היום בחוק למרות שבחלק מהדברים אתם כן פועלים לפיהם. גם יעגנו את התפקידים של מבקר הפנים, של רואה חשבון מבקר כדי שדוחות כספיים יעשו בצורה שדוחות כספיים נעשים לפיהם ותהיה גם ביקורת על הכספים שזה שוב אמרנו, כסף ציבורי. זה צריך להיעשות בצורה מסודרת, זה כסף שלנו, כדאי שמישהו יבדוק שהוא מנוהל כמו שצריכים כספים ציבוריים להיות מנוהלים. נשמע פשוט ונשמע טבעי אבל - - -

<u>שירין חאפי:</u> שאלה, אנשים מתוך רשות השידור השתתפו בדיונים של הצעת החוק?

<u>דנה נוייפלד:</u> כן.

<u>שירין חאפי:</u> בכתיבה עצמה.

<u>דנה נוייפלד:</u> גם המנכ"ל וגם יושבי הראש לדורותיהם.

שירין חאפי: אני לא יודעת עד כמה השאלה שלי במקום אבל אני חושבת שברגע שבאים לארגון וכותבים תוכנית מבחוץ, להבדיל, אני מנהלת בית ספר, אבל כשאני באה לבית ספר קיים ורוצה לשנות בו משהו, ברגע שאתה בא ומבטל את כל מה שהיה ובא מתפיסה חיצונית, זה בעייתי. ככה נראה לי בכל אופן. היה צריך גם מלבד המחלקה המשפטית להקשיב לאנשים, להקשיב לאנשים שעובדים בתוך רשות השידור כדי שהמהפכה הזאת לא תעורר אנטיגוניזם כי זה מאוד חשוב.

דנה נוייפלד: את צודקת במליון אחוז. תמיד יש את השאלה, מדובר פה קודם כל בתאגיד סטטוטורי ותאגיד שמוקם מכוח חוק ופועל מכוח חוק ואת החוק מחוקק מישהו אחר. אז זה תמיד יוצר את הדילמה הזאת. מעבר ללשכה המשפטית היו מעורבים גם ההנהלה של רשות השידור - - -

אסתי אפלבאום: וההנהלה קבעה את סדרי המועצה והמליאה?

דנה נוייפלד: התשובה היא לא. אני רוצה להגיד לכם משהו להניח את דעתכם - - -

חנה מצקביץ: מה היתה השאלה?

דנה נוייפלד: היא שאלה אם המבנה היה בשיתוף שלכם, הם קיבלו את ההצעה והעירו לה.

חנה מצקביץ: אנחנו אספנו את ההערות של ההנהלה והיו דיונים פנימיים.

אסתי אפלבאום: לא התכוונתי לזה, בהצעת החוק כפי שהיא מנוסחת כרגע, החוק עצמו אם אני צריכה לכמת אותו באחוזים, 95% מדברים על איך תהיה מועצת רשות השידור הבאה וזה בסדר וזה מקובל עלי וזה נכון וצריך להתאים אותה, ו-5% מדבירם על מבנה רשות השידור וההנהלה. כך שאולי צריך גם לתקן את השם שלו ולקרוא לו חוק מועצת רשות השידור העתידי ולא חוק רשות השידור כי אין לו שום קשר, להערכתי הוא לא נותן שום כלי לניהול העתידי של רשות השידור. את זה אני אומרת בביקורת היום, יכול להיות שזה מעשה עשוי אבל אני אדאג שזה בעתיד ישמע. אני הייתי בטוחה שכשחשבו על רשות השידור

העתידית חשבו על המבנה בכלל. שמעתי איזה שהיא שמועה שיכול להיות שכל התאגידים הסטטוטוריים עוברים לרשות החברות.

דנה נוייפלד: אם את רוצה אני אגיב לזה.

אסתי אפלבאום: זה חשוב לי דווקא לשמוע. לניהול של רשות החברות ואז אם אכן זה באמת כך אז גם המבנה מותאם למה שאני מכירה בדירקטוריונים של חברות ממשלתיות אחרות. אמרתי שכל החוק, לנו מאוד חשוב העת ההיא, ההשפעה שלנו כבר די מצומצמת, להבין, את תפקידי המליאה והרשות בגדול כולנו יודעים וזה גם על הקדנציה הבאה, בקשתי להתמקד בקטע יותר של ימינו אנו, איך זה יסייע בידינו וכל הלינקג׳ של זה לענין התקציב וכל הלינקדג׳ הזה לענין הפיטורין.

חנה מצקביץ: לי יש שאלה, מדברים פה על עתיד עתיד עתיד, אבל יש הוראות מעבר שאני מבינה שחלק מהדברים יכנסו.

היו״ר, אמיר גילת: היא תיגע בהם בסוף. רוצי על המוסדות.

דנה נוייפלד: עברנו את המוסדות. סיימנו את ענין המוסדות, הוספנו הוראות גם לענין השקיפות, שהחלטות של המועצה יפורסמו, שקודם כל יתנהלו פרוטוקולים שיפורסמו, שהחלטות יפורסמו לציבור, החלטות של המועצה, פעם בשנה המועצה תגיש דו״ח על פעולות הרשות, גם הדוחות הכספיים שלה יפורסמו וגם עמידה בדרישות של הפקה, יצירה וכל מה שעושים פה, עם כל הכבוד למועצה ולמבנה שלה זה קודם כל יצירה. חוץ מזה הורחבו, ההגדרה של שידורים הורחבה כך שההגדרה של שידורים תחול גם על שידורים אינטראקטיביים, שזה היה מאוד חשוב וגם יש סעיף לענין של העברת תכנים באינטרנט, אני משאירה את זה לסוף בגלל אמיר, כי אחרת הוא לא יתן לי להגיד יותר מילה, וגם יש הצעה בתוך החוק שבינתיים עד כה נתקלת בהתנגדות והיא האפשרות לכפות לגבות אגרה גם על אמצעים טכנולוגיים אחרים שמאפשרים לקלוט שידורים. שזאת הצעה שהיא לא פשוטה בכלל מבחינת התפיסה כי עד היום אנחנו משלמים אגרה על זה שאנחנו מחזיקים במקלט טלוויזיה ועל פי ההצעה אנחנו נצטרך לשלם גם על לדוגמה מחשב,

כי הטענה היא לפחות שהרבה אנשים צופים היום לא בטלוויזיה אלא באמצעות המחשב.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> על זה כדאי להרחיב טיפה.

<u>חנה מצקביץ:</u> על זה כדאי להרחיב שזה לא באופן אוטומטי.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> היה לנו דיון קודם בוועדת אגרה והבטחנו שאנחנו נדבר על זה במליאה כי ידענו שדנה תגיע. החוק הנוכחי, כמו ששמענו, הוא מ-1965, חתום ע"י ישראל גלילי, בשביל להיכנס לפרופורציות היסטוריות, והוא קובע שכל אדם שברשותו מקלט טלוויזיה חייב בתשלום אגרה. אנחנו מדברים כרגע על אגרת טלוויזיה. מה שאנחנו חוזרים וטוענים ואומרים ודנה אמרה את זה בפתח הדברים, זה שהחוק החדש צריך להיות מותאם לשינויים שחלו מאז 1965 ומאחר והסטטיסטיקה מראה שמשנים את חוק רשות השידור פעם ב-40 שנה אז כדאי לתת את הדעת לנושא הזה. חלפו הימים שבהם ניתן היה לקלוט את שידורי רשות השידור רק במקלט טלוויזיה או רק במקלט רדיו לצורך הענין, זה היום מכשיר טלוויזיה והמחשב האישי הוא טלוויזיה והאיפד וכל מה שעוד ימציאו בדרך והחוק הנוכחי במתכונת כרגע לא נותן מענה לענין הזה וזאת אחת הבעיות העיקריות שלנו עם החוק הזה שאנחנו עדיין נסמכים על מי שברשותו מקלט טלוויזיה ואתם יודעים איך אנחנו אמורים לדעת, כי הסוחר שמוכר את המקלט צריך לדווח לנו. לכן גם אמרתי בכנסת שאני חושב שצריך להפריד בין מי משלם ואיך משלמים, קודם כל להחליט שמשנים את אופי הגבייה ושההנחה היום היא שכל בית אב יכול לקלוט את השידור הציבורי בכל אחד מהאמצעים שאמרתי ולכן החוק צריך לתת מענה לכך ולאפשר לנו לגבות קודם כל מכל בית אב, שוב, בהנחה שכל בית אב יכול ולא רק מי שיש ברשותו מקלט טלוויזיה. אז זה אחד ואחר כך נגיע גם לאמצעים הטכנולוגיים.

<u>דנה נויפלד:</u> אז אם אתם רוצים שאני ארחיב על האגרה, אז אנחנו התמודדנו עם בעיה לא פשוטה. הבעיה הלא פשוטה היא שקודם כל אנחנו יוצאים ממסקנות יסוד מאוד ברורים, כבר היום לשלם אגרה בעידן חופשי של ניו מדיה זה לא דבר מובן מאליו לרוב האנשים. סתם אני אספר לכם אנקדוטה, אני מלמדת באוניברסיטה העברית בירושלים, זה לא מקום שלא מבין תפיסה של חוק

בפקולטה למשפטים, העברתי סימסטר שלם מה היה הדיון הארוך ביותר שבילִיתי עליו שיעור שלם, לבוא ולנסות להצדיק למה ב-2011 צריך לשלם אגרה ולמה בכלל צריך שידור ציבורי. לכם זה נראה מובן מאליו, אתם יושבים בחדר וזה נראה לכם טבעי, ממש לא, אני הופתעתי מהעוצמה של האמוציות שסטודנטים בני 23 מביעים כלפי החובה הזאת ואני בתור רפרנטית תקשורת יכולה להגיד לכם מה הנושאים הכי מטרידים את הציבור בישראל בנושא טלוויזיה, ספורט, שהם כבולים לחברות הכבלים והלוויין, ונושא האגרה של רשות השידור, אלה הנושאים שהכי מטרידים, על זה אני מקבלת הכי הרבה פניות ברחוב וצעקות ותלונות, על הדברים האלה וענין האגרה. הלגיטימציה של האגרה היום היא מוטלת בספק בקרב הרבה שכבות, שלכם זה נראה טבעי וברור.

__דובר:__ אני רוצה להעלות את השאלה למה צריך לשלם רק מי שמסתכל בטלוויזיה, שידור ציבורי אתה לא משלם על זה שאתה רואה אלא אתה משלם על קיומו של שידור ציבורי שעונה לצרכים ציבוריים ומפרסם צרכים ציבוריים, לכן ברגע שיקבע שכל אחד צריך לשלם את האגרה בלי קשר לזה שאם יש לו מכשיר או אין לו מכשיר, אנחנו נפתור את כל הבעיות האלה.

__חנה מצקביץ:__ דנה, אולי דווקא בגלל זה שיש התנגדות והממשלה רוצה לחזק את השידור הציבורי והיא חושבת שזה משהו חשוב, אז דווקא בגלל זה כן צריך יותר לגבות את הנושא הזה של האגרה ולהעמיק את האפשרות של - - -

__דנה נוייפלד:__ אז בואו נדבר על מה הדילמות ואיך פותרים אותן.

__חנה מצקביץ:__ דרך אגב זה קיים הרי בכל העולם, אני באה עכשיו מוועידה של יועצים משפטיים של ה-EBU, יש את הבעיות האלה בכל העולם. אם המדינה רוצה לעגן את השידור הציבורי היא צריכה לעשות משהו בענין.

__דנה נוייפלד:__ אני חושבת שאתם צודקים, קודם כל אתם צודקים, גם באנגליה שאי אפשר להגיד של-BBC אין תמורה לאגרה, גם שם יש דיונים שלמים על הלגיטימציה בכלל של שידור ציבורי וגם על תשלום האגרה. אף אחד לא אוהב לשלם. אתה צודק במובן הזה שגם היום אין תנאי לזה שאתה צופה, אתה לא משלם פר צריכה, אתה משלם פר אחזקת מקלט וההנחה שזה שירות שניתן

לך בין אם אתה צופה בו ובין אם לאוו. אף אחד לא בא ובודק בבית אם אתה באמת מדליק את הטלוויזיה על ערוץ 1, לא, אתה תשלם על האפשרות, על הפוטנציאל. שאלת השאלות לגבי המס, כי זה אני נשאלת כל הזמן, הרי האלטרנטיבה היא לקחת מתקציב כלשהו, להסיט את הסכום לכיוון השידור הציבורי, 800 מליון שקל ופשוט להעלות ברבע אחוז את המס. למה לא עושים את זה, יש תפיסה מימים ימימה שאיתה אפשר להתווכח, אני מסבירה את התיאוריה, שאומרת שאנחנו רוצים לנתק את הזיקה ואת הקשר עם הממשלה. כי מה קורה ביום שבו יש משבר כלכלי, פעולה צבאית חשובה שפתאום צריך תוספת תקציבית של חמישה מיליארד שקל, מאיפה לוקחים? מהחינוך אי אפשר, מהרווחה אי אפשר, מהביטחון אי אפשר, עושים כל מיני קיצוצים ויש מקורות שלוקחים מהם יותר. מה יקרה?

<u>קובי אוז:</u> אחוז קבוע - - -

<u>מוטי שקלאר:</u> כמו הקולנוע.

<u>דנה נוייפלד:</u> מה קורה בתקציב הקולנוע? מקצצים. כל פעם צריך לרוץ ולהתחנן לממשלה, לשר התרבות, שחס וחלילה לא יגעו בתקציב, תארו לכם שככה זה יהיה עכשיו 800 מליון שקל, זה המון כסף.

<u>מוטי שקלאר:</u> אפשר לחוקק חוק תוכנית חומש שבה בחמש שנים קובעים תקציב ולא נוגעים בו - - -

<u>דוברת:</u> כל חוק אפשר לשנות.

<u>מוטי שקלאר:</u> ברצותם מקצרים וברצותם מאריכים בכל מה שנוגע לאגרה. האגרה קוצצה ב-40% בשלוש שנים האחרונות, מי עשה את זה אם לא האוצר.

<u>דובר:</u> בגדול, למה אנחנו מקבלים את הסקירה הזאת, אנחנו אמורים לתת הערות או סתם - - -

<u>דנה נוייפלד:</u> ביקשנו ממני לבוא אז באתי.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> יושבת פה האישה שכתבה את החוק, יכול להיות שתוכלו להשפיע לשנות סעיפים כאלה ואחרים.

דנה נויפלד: הדילמות לגבי אגרת רשות השידור זה בדיוק, מיציתם פה בדיון של שתי דקות את כל השיקולים ואת כל השיקולים שמסתובבים בתוך הקלחת שמדברים על אגרה לעומת מס. במס יש תמיד את החשש שיהיה קיצוץ, שיהיה שינוי חקיקה, חוק התקציב עובר פעם בשנה, פעם בשנה יש חוק תקציב, חוק הסדרים, פעם בשנה או לכל היותר שנתיים יש הוראות של חוק ההסדרים שיכולים לעשות הוראת שעה, שאומרים שבגלל המצב הכלכלי המאוד קשה השנה אנחנו את ה-800 מליון, רק השנה הופכים ל-400 מליון. כבר יצרנו את התלות הזאת ואת הקשר הזה שהוא לא חיובי.

מוטי שקלאר: ובגלל המצב הקשה הכלכלי רק השנה נוריד מהאגרה 20%. זה אותו דבר. זה מה שנעשה, הם הורידו בממשלה בארבע שנים האחרונות ואתם לא מודעים לחוק, מדי שנה 12% במהלך שלוש שנים וכל שנה 5%.

דנה נויפלד: מוטי, זה הצריך תיקון חקיקה, זה לא היה מהלך של מה בכך.

טלי אייכנוולד: קודם כל בעיקרון אני דווקא כן מקבלת את העובדה שהחוק צריך להיות מנוסח ע"י משרד המשפטים - - -

דנה נויפלד: לא, זה ע"י הממשלה.

טלי אייכנוולד: אני מקבלת את זה כי בסך הכל הם מחוקקים אותנו אז יש גבול למה כל דבר צריך להכניס, זה דבר אחד ולכן השאלה שלי היא יותר לכיוון, החוק עכשיו את אומרת שהולך לכנסת, איפה שם צפויות ההתנגדויות?

דנה נויפלד: בדיוק על זה רציתי לדבר כי אני רוצה להציג - - -

טלי אייכנוולד: זה שאנחנו נרצה או לא נרצה שזה יהיה בצורה, שיהיה אפשר לקחת אגרה גם מטלפונים, כל חברי הכנסת - - -

דנה נויפלד: בדיוק על זה רציתי לדבר איתכם. אני אציג מה הצענו ואז מה ההתנגדות שנתקלנו בהצעה הזאת. אנחנו הצענו וזה היה על בסיס, אני רוצה לתקן את הרושם הלא מדוייק שהתקבל כאן, הרבה מהסעיפים שנמצאים בתוך ההצעה הזאת זה הצעות של רשות השידור, אני לא יודעת מאיפה בתוך המערכת זה הגיע אבל לדוגמה ההצעה הזאת של גביית האגרה על האמצעים

הטכנולוגיים הנוספים לדעתי זה הגיע, אם זכרוני אינו מטעני זה הגיע מרשות השידור. אז כבר תנוח דעתכם, שהרבה דברים הגיעו לפה מרשות השידור עצמה.

<u>דובר:</u> למה זה לא - - -

<u>דנה נוייפלד:</u> היתה מעורבות, אתם לא הייתם אבל היו אנשים אחרים ויש רציפות. עכשיו לגבי ההצעה, מה היא אומרת לגבי האגרה של מחר. האגרה היום כאמור אמרנו משולמת על מקלט, כמו שאמרנו הולכים לצפות בשידורים האלה גם באמצעים אחרים. יש סמכות בתוך החוק, בתוך ההצעה שאומרת ככה, אם אתם רוצים אני גם אקריא, זה הסעיף שמדבר על האגרה שאומר ככה, השר, זה השר הממונה, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכספים של הכנסת רשאי להטיל בתקנות אגרה שנתית בסכום האגרה האמורה בסעיף 28 א׳, זאת אומרת זה הסכום שמשלמים על הטלוויזיה, בעד האפשרות לצפות בשידורי הטלוויזיה גם שלא באמצעות מקלט טלוויזיה ובלבד כי נוכח כי שינויים בהרגלי הצפיה של הציבור מצדיקים זאת. מה אמרנו בזה, אמרנו שיש אפשרות לצפות בשידורים שלא במקלט טלוויזיה ואמרנו שעל זה אפשר להטיל אגרה, מתי, כאשר אנחנו נוכחים שהרגלי הצפי השתנו. כאשר אנחנו נוכחים שכבר לא צופים דרך מקלטי הטלוויזיה ורובנו צופים דרך המחשב או דרך הטלפון, או אז אפשר לבוא ולחייב באגרה על אותם מכשירים.

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> רק יגיד לך אבי כץ שרק ב-2010 כבר רבבות אנשים דיווחו שהם לא משתמשים יותר במקלטי טלוויזיה, המשמעות המיידית היא 15 מליון שקל.

<u>דנה נוייפלד:</u> אז עכשיו אני מתחברת למה שאמיר אמר, וגם לשאלות שלכם לגבי ההתנגדות. קודם כל אני לא אמרתי שזה לא הופך להיות תופעה, אבל אנחנו שידור ציבורי, אנחנו לא רק שידור של הצפונים, אנחנו שידור של כלל הציבור בישראל וכתופעה של כלל הציבור בישראל ואני לא מדברת על אוכלוסיות מסויימות, בלי להעליב, זה עדיין לא שכולנו או רובנו צופים בשידורים שלא דרך הטלוויזיה. אגב אני צופה בשידורים. מישהו פה לא צופה בשידורים דרך הטלוויזיה? שלא צופה בכלל. רובנו עדיין צופים, זה שיש כאלה שעוברים ויש

אוכלוסיות מסויימות שהשינויים הטכנולוגיים נכנסים אצלם יותר מהר, צעירים בשכבות אוכלוסיה מסויימות, הם תופסים את זה יותר מהר מאחרים אבל זה עדיין כתופעה חברתית שבה אפשר לבוא ולהגיד לא צופים בטלוויזיה, אני חושבת ש זה לא נכון.

מוטי שקלאר: אם הגיל הממוצע פה היה 24-25 היית רואה הרבה ידיים.

דנה נוייפלד: אני לא אמרתי שאין שינויים, אני אמרתי משהו, תדייק במה שאני אמרתי, אני אמרתי כתופעה שמשנה את הרגלי הצפיה זה עוד לא חל. למה זה רלוונטי - - -

קובי אוז: אלה שצופים באמצעות מוניטורים עדיין לפחות רובם לא התחתנו והקימו משפחות ואתם עדיין לא יודעים עליהם, אבל רוב האנשים הצעירים שלפחות אני מכיר יש להם מחשב בבית והם מורידים מה שהם מורידים והם רואים מה שהם רואים דרך מסך המוניטור של המחשב, אפילו מוניטור גדול מאוד הם קנו ולפחות הצעירים שנמצאים בתל אביב או שאני מכיר הם כולם לא מחזיקים טלוויזיה בבית.

דנה נוייפלד: אני מסכימה לגמרי אבל מה שאנחנו אומרים הוא לא סותר, אנחנו ממש לא בויכוח, השאלה היא רק לגבי נקודת הזמן שבה זה נהפך להיות לגיטימי ואיך אני מתחברת - - -

טלי אייכנוולד: הכיוון השני זה החרדים שאין להם טלוויזיה בבית באמת - - -

דנה נוייפלד: אבל להם בכלל אין טלוויזיה.

טלי אייכנוולד: לעיתים יש כן אמצעים אחרים כמו מחשב שאולי הוא מוכשר אבל עדיין חדשות אפשר לראות בו.

דנה נוייפלד: קודם כל אין ויכוח בינינו, אין ויכוח, אנחנו לא נמצאים בויכוח, המחלוקת ביני לבין מוטי היא רק מדברת על נקודת הזמן. זאת נקודת המחלוקת בכנסת. יש קושי, יש חברי כנסת שמובילים את הטענה כנגד מה שנראה לכם בחדר הזה כברור ומובן מאליו, לא ברור ומובן מאליו שצריך לקחת,

תזכרו זה אגרה, זה קצת כמו מס במובן הזה שאנחנו משתמשים בכוח כמדינה לקחת כסף מהציבור. ויש חברי כנסת שלא מקובל עליהם שהיום שצריך לקחת מס על האינטרנט, זה לא ברור ומובן מאליו.

היו"ר, אמיר גילת: ככה הפכו את זה, הנסיון לגבות אגרה על אמצעים טכנולוגיים שימש ככלי פופוליסטי בידי מספר אנשי ציבור שהפכו את זה כביכול למס על האינטרנט ולא הוא, זה התשלום עבור היכולת לקלוט את השידור הציבורי באמצעים טכנולוגיים מתקדמים.

קובי אוז: אז אפשר להתחמק ולהגיד, למשל יש לי יס מקס, היס מקס הוא מחשב, הטלוויזיה שיש לי אצל בבית אין לה אנטנה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אתה משלם על המקלט.

קובי אוז: המסך שלי הוא מוניטור של יס.

דובר: יש פסיקה שמחייבת תשלום אגרה במקרה כזה.

היו"ר, אמיר גילת: על פי החוק גם אם יש לך מקלט טלוויזיה שמשמש לטלוויזיה במעגל סגור לצורך אבטחה, אתה חייב לשלם על זה אגרה.

נורית ירדני לוי: אני לא מבינה, את אומרת ש-30 אלף לא מספיקים, כשזה יהיה מאה אלף זה יהיה כן - - -

דנה נוייפלד: זאת השאלה. אני לא יכולה כרגע - - -

דובר: לשיקול דעתו של השר.

דנה נוייפלד: בדיוק. הסעיף הזה זה ענין של פשרה, בגלל שיש, זה לא פשוט לממשלה להגדיל מיסים, זה לא פשוט, זאת המשמעות. יש אוכלוסיות שעד היום לא שילמו אגרה, עכשיו פתאום אולי הם יצטרכו לשלם, זה לא פשוט. אמרנו שגם היום יש כבר תלונות על מה ההצדקה בכלל לגבות אגרה, אז פתאום יש אוכלוסיות שלא שילמו, קצת התחמקו ועכשיו פתאום נופלת עליהם האגרה.

שירין חאפי: אם הציבור ירגיש שהוא מקבל שירות יהיה לו יותר קל לשלם.

<u>דנה נוייפלד:</u> את צודקת אבל זה לא התפקיד שלי, זה התפקיד שלך. אני יכולה לדאוג שלך תהיה תשתית משפטית נכונה, אתם צריכים לדאוג לזה שתהיה הצדקה לדבר הזה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> זה בדיוק מה שאמרתי לפני שעה בוועדת אגרה.

<u>קובי אוז:</u> יש לזה עוד צדדים, משפחה חרדית שיש לה מחשב בבית, שהם משתמשים בו, עכשיו פתאום ישיתו עליהם אגרה, הם יוציאו את המחשב מהבית.

<u>דוברת:</u> הם לא יוציאו, ש"ס יתנגדו הרבה קודם לחוק, הוא לא יעבור.

<u>אבי כץ:</u> מה הסיכוי שלא ניתקע בסעיף הזה בחוק?

<u>דנה נוייפלד:</u> כרגע אין התלהבות גדולה מהסעיף הזה, האם הוא יעבור או לא - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> סעיף אחרון.

<u>דנה נוייפלד:</u> עכשיו הסעיף האחרון. הסעיף הזה מדבר על העברת תכנים באמצעים טכנולוגיים נוספים. עד היום אנחנו מכירים שידורי טלוויזיה, שידורי רדיו וזהו. היום אנחנו כבר מכירים שידורים, אנחנו קוראים להם שידורים אבל זה לא שידור במובן הקלאסי, אנחנו קוראים לזה העברת תכנים דרך האינטרנט.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אמצעים טכנולוגיים מתקדמים.

<u>דנה נוייפלד:</u> אנחנו פה מעגנים את האפשרות של רשות השידור להעביר תכנים באמצעים האלה וזה מה שאמיר אוהב להגיד, שעד עכשיו אנחנו חיים בתקופת האבן, בכלל זה באמצעות רשת האינטרנט, זה כתוב בחוק עצמו וגם באמצעות הטלפון הסלולרי, אבל יש לנו עכשיו דילמה, מה אפשר לשדר דרך האינטרנט. ההצעה כמו שהיא היום אומרת את הדבר הבא. הרשות יכולה להעביר באינטרנט כל דבר, אבל זה צריך להיות במקביל לשידורים בטלוויזיה, אלא אם כן זה שידור חוזר, אם זה שידור חוזר אז היא יכולה להעביר מתי שהיא רוצה מה שהיא רוצה, ותוכן ראשוני היא יכולה להעביר רק חלק לא משמעותי. הסעיף היה

אחרת בגלגול הקודם ובעקבות פשרות אנחנו הגבלנו את הסכום שניתן לשדר שידור ראשוני באינטרנט, זה ירד, והיום מדובר על חלק לא משמעותי. אני פותחת סוגריים, זה לא חל על חדשות, חדשות אפשר להעביר כל היום, כל הלילה, מה שרוצים,לא חייב להיות משודר בערוץ 1. אנחנו הגבלנו ושמנו מגבלות על מה אפשר לשדר בשידור ראשוני באינטרנט, למה עשינו את זה, היום רובנו משלמים אגרה, זאת אומרת אנחנו מצפים לקבל תמורה לאגרה, מי שצופה דרך האינטרנט צריך לשלם תשלום נוסף. זה לא בא באופן אוטומטי אליו, הוא צריך שלדר ולהיות בעל מנוי לשירותי אינטרנט. זאת אומרת יתכן מצב שאני באה מאוכלוסיה שהיא חלשה באופן יחסי ואין לי אינטרנט בבית ויש כאלה אוכלוסיות, זה לא אוכלוסיות שאנחנו מכירים אותן לעומק אבל יש כאלה ואפילו באיזורים מסויימים זה די נרחב, שאין שירותי אינטרנט. אם שילמו אגרה ויהיה אפשר להסיט את כל התקציב לשידורים באינטרנט המשמעות היא שאותן אוכלוסיות ששילמו לא יצפו במה שהן שילמו עבורו. אם זה בשידור ראשוני באינטרנט. הבנתם את הנקודה שאני מנסה להציג? זאת אומרת בשביל להבטיח שכולם יוכלו לצפות בשידור הציבורי שהם שילמו עבורו התנאי הוא שזה משודר בו זמנית גם בטלוויזיה וגם באינטרנט. אמיר אומר, מה את רוצה מהחיים שלי, מה את מבלבלת עלי, מה את מטילה עלי מגבלות, תעזבי אותי בשקט, תני לי לעשות מה שאני רוצה. אני רוצה לשדר את זה באינטרנט, אני אשדר באינטרנט, אני רוצה בטלוויזיה, לא רוצה שיהיה בכלל בטלוויזיה אלא רק באינטרנט, תני לי, מה את רוצה מהחיים שלי. ואז אני אומרת לו, אמיר, מה עם המסכנים, מה עם אותם אנשים ששילמו אגרה ומצפים לקבל הפקות, הפקות יקרות ומושקעות ועכשיו הם צריכים לשלם גם לנטויז'ן בשביל לצפות בזה בבית באינטרנט שאין להם בכלל. זה הויכוח בינינו. כמה יש לגיטימציה ציבורית, כאשר הכסף הוא ציבורי ובגלל זה עוד אקדח שהיה במערכה הראשונה מה זה השידור הציבורי שעליו אתם ממונים, אתם לא ערוץ 2 ומאקו עם כל הכבוד זה לא אתם, הפואנטה היא זה מה המגבלות שיש עלינו בתור שידור ציבורי, עליכם, המגבלות שלכם בתור מי שמשדר שידור ציבורי ומה האחריות שלכם כלפי הצופים שהם באים מאוכלוסיות שלא יכולות לצפות באינטרנט. האם ראוי או לא ראוי להטיל מגבלות בהקשר הזה

על כמות הכסף כאשר יש עוגה אחת, משהו יבוא על חשבון משהו. האם ניתן להטיל מגבלות במובן ההוצאות שניתן לשדר שידור שהוא רק באינטרנט, אם זה חדשות אפשר כמה שרוצים ואם זה משודר במקביל אפשר מה שרוצים ואם יש חלק שהוא לא משמעותי שאנחנו לא יודעים מה הוא עדיין גם את זה אפשר לעשות. הסבירו לי לדוגמה שאם יש תוכנית ואז יש עוד רבע שעה שלא שודרה, נגיד עושים תוכנית מערכונים ואז יש רבע שעה, אז את זה אפשר לשדר באינטרנט כי זה חלק לא משמעותי.

קובי אוז: כשבן אדם קנה עידן פלוס, הוא משלם סכום חיצוני לאגרה - - -

דנה נוייפלד: חד פעמי, 200 שקל.

קובי אוז: עדיין מבחינת חקיקה זה שאתה מאלץ בן אדם, אתה אומר לו אתה יכול לקלוט את השידורים שלנו רק אם אתה תשלם תשלום חד פעמי כזה או אחר, זה מאוד דומה.

דנה נוייפלד: אני אתן לך תשובה. יש צו שהוא נקרא צו סבסוד של ממירים שאותן אוכלוסיות חלשות שמוכיחות, לא משנה עכשיו איך, שהן חלשות, מקבלות 50%, המדינה מסייעת להן לקנות את ה-DTT, את זה אין פה.

היו"ר, אמיר גילת: אמרתי שהסטטיסטיקה אומרת שעושים את חוק רשות השידור, מחוקקים אותו פעם ב-40 שנה, לא יתכן שמהיום עוד 40 שנה קדימה אנחנו נמצאים במצב שבו את מתארת, פשוט לא הגיוני, זה לא העתיד, זה ההווה, עובר לדבר הזה. אני מסכים שזה עוד לא בקנה מידה רחב אבל זה הולך ומתפתח ומה שמטריד אותי זה שאנחנו ניתקע עם החוק הזה בשנים הבאות. זה דבר אחד. דבר שני, את הבעיה שאת מעלה אפשר לפתור ע"י מה שאמרתי קודם, ברגע שאנחנו משנים את ההגדרה וכל בית אב משלם אז פתרת גם את הבעיה הזאת, כל בית אב משלם והוא יצרוך באיזה אמצעי שהוא רוצה ואנחנו נשדר. למשל לילדים אנחנו נשדר במקומות שבהם הם נמצאים, קרי במדיה החדשה. בשיחה הלילית אתמול ב-11 בלילה נתתי לך את הדוגמה של רשת א', שידורי הנוער של קול ישראל היום נמצאים ברשת א', אני לא מכיר ילד אחד, יש לנו דיון בוועדת תוכן עוד מעט על רשת

א', אני לא מכיר ילד אחד ששומע רשת א' ולכן אני אומר שהשידור הציבורי כן צריך להפיק תוכניות רדיו וטלוויזיה לילדים ובני נוער וכאלה שמגדירים את עצמם כאלה, אבל בוא נשים להם את זה במקומות שבהם הם יכולים לקלוט. רדיו לא עולה הרבה כסף, תוכניות רדיו כן אפשר לעשות למדיה החדשה גם במסגרת החוק הזה, אז לכן אני אומר, כל הנושא הזה צריך ללוש ואני לא מוכן לקבל היום חוק שבולם את רשות השידור מלהתפתח טכנולוגית ולהקפיא אותה בתקופת האבן.

__טלי אייכנוולד:__ יש נתונים כמה אנשים בארץ יש להם מחשב רק אין להם חיבור לאינטרנט?

__דנה נוייפלד:__ אני יכולה לעשות עיוות לטובתי כי אז בדקתי את זה וזה היה משהו כמו, אני הסתכלתי לראות את החדירה בעשירונים התחתונים, מה שיעור החדירה של מחשב, אם מסתכלים יש נתוני למ"ס - - -

__טלי אייכנוולד:__ אנחנו מדברים על מצב שיש מחשב אך אין חיבור לאינטרנט.

__דנה נוייפלד:__ נקודת ההנחה שלי היא שיש גבול כמה נתונים כאלה רשמיים יש במובן של הקשר שאת עושה, אבל אני יכולה להגיד לך הפוך. אני אז הסתכלתי לענין מחשב, מי שאין לו מחשב בטוח שאין לו חיבור, זה לא הולך הפוך אבל בעשירונים התחתונים, אני לא זוכרת את הנתונים אבל שיעור החדירה היה פחות מ-40%, זאת אומרת שהיו 60% שבכלל אין להם מחשב בעשירונים התחתונים שזה המון.

__היו"ר, אמיר גילת:__ אבל אם התפיסה שאנחנו מנסים להוביל עכשיו זה שאפשר לקלוט את השידור הציבורי בכל אמצעי, להגיע לכל אזרח באשר הוא יכול לצרוך את השידור הציבורי, אז החוק בולם אותנו מהמגמה הזאת.

__דובר:__ צריך להסתכל, יש טעות בקונספט, צריך להבין שעכשיו העולם הולך למקום שבו לא המכשיר משדר אלא הגוף שמפיק. הוא יכול לשדר אותו מצידי עם בלטה - - -

__היו"ר, אמיר גילת:__ אמרתי שיש תוכן ויש הפצת התוכן.

דובר: הענין הזה הוא מאוד עתיק להישאר תלוי בפורמט, להתייחס לכלי.

היו"ר, אמיר גילת: עוד שאלות לדנה?

נמרוד לב: יש לי שאלה, לגבי הצעת החוק, ראיתי שיש את הרכב המועצה, שם כתוב שיהיה מישהו בעל מעמד בתחום התרבות, המורשת, שני נציגים או שלושה, שמה, מכל התחומים האלה שנכתבו ביחד, יכול להיות מצב שבו לא יהיה אף נציג של התרבות, או אם יהיה נציג של התרבות אז הוא יבוא במקום נציג של מורשת, אני חושב שראוי שיהיה נציג למורדת, אני חושב שמן הראוי שיהיה נציג אחד לפחות של תרבות ובנוסף כתוב שם נציג בעל מעמד, השאלה היא מה זה בעל מעמד.

נורית ירדני לוי: בעל מעמד זה בעלי ההון, זה שם הסיפור. זה הפרטה של השידור הציבורי. האנשים פה מייצגים הרבה יותר את הציבור הישראלי מאשר בעלי המעמד או בעלי ההון.

דנה נוייפלד: הרעיון בא דווקא מהכיוון שלי, אני למדתי מדעי החברה אבל אני לא חושבת שאני מסוג האנשים שרוצים אותו במועצת רשות השידור, אנחנו התכוונו אנשים שיש להם בדיוק זה, בהיעדר טרמינולוגיה אחרת, מעמד, שהם מביאים איתם איזה שהוא מטען, איזה שהיא עשייה ולא כמוני שסיימה תואר ראשון בתקשורת.

נורית ירדני לוי: אבל מה רע בהרכב הנוכחי. כולו מורכב מאנשים שעשו משהו, שלא הגיעו לכאן בגלל שהם גמרו את האוניברסיטה. החידוש הוא בין 32 ל-13, זה הרעיון? הרי היום אנשים שמגיעים לכאן הם אנשים שעסקו במגזרים השונים של החברה הישראלית, שבאו לכאן עם מטען, מעולם המוסיקה, מהעולם המוניציפאלי, מעולם היהדות, מהמגזרים, מה החדשנות, בעלי המעמד זה בעלי ההון במדינת ישראל.

דנה נוייפלד: קודם כל אני לא מסכימה. אין זהות בין בעל מעמד לבין בעל הון.

נורית ירדני לוי: אבל איך תמנעי את זה?

דנה נוייפלד: זה דבר ראשון. דבר שני הכוונה היא שוב, אני יכולה להגיד מה הכוונה ולגבי הטרמינולוגיה אפשר עוד לנסות לחדד את זה כי נשאלנו את זה גם בכנסת. הכוונה היא שוב, שזה לא יהיה, אני סיימתי תואר ראשון בתקשורת באוניברסיטת תל אביב, יש לי לכאורה השכלה בתקשורת, אבל אין לי שום מעמד, אין לי שום נסיון, אני לא מביאה מזה שום מטען ערכי, שום רקורד של עשייה, כמו שאתם אחד אחד מביא איתו וזאת הכוונה.

נורית ירדני לוי: אבל גם פה נסחרו אנשים בקפידה.

דנה נוייפלד: נכון, אין פה מצב, זה לא בא להגיד שאנשים פה אין להם מעמד ומחר יהיה להם מעמד, ממש לא.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו צריכים לחזור לבעיות היומיום ולא לדבר על מה יקרה בעוד שלוש שנים. תודה רבה לעוה"ד דנה נוייפלד. אני עובר לנושא הבא. המבנה הארגוני של רשות השידור. בחודשים האחרונים במסגרת ההיערכות לרפורמה שקדנו גם על המבנה הארגוני החדש של רשות השידור, הוא מופיע כנספח בחלק מההסכמים שנחתמו עם העיתונאים ולכן גם הובא לפני המליאה היוצאת. סמכותו של הוועד המנהל לאשר את המבנה הארגוני אבל חשבתי לנכון שגם מליאת רשות השידור צריכה לראות את המבנה בטרם יובא לאישור סופי ולכן הוא מובא לכאן היום. כמה הערות כלליות. אחד, כשיצאנו לדרך כבר היתה בידינו המסגרת המספרית של מצבת כוח האדם, 1,275 עובדים, הנתון הזה הוא נתון שהיה כבר קבוע מראש ואיתו נאלצנו להתמודד והתמודדות לא פשוטה כי השמיכה קצרה וצריך לחלק יחידות, אני מזכיר לכם שמדובר בקיצוץ של כ-40% ממצבת כוח האדם שעומדת היום על 1,900. זה דבר ראשון. דבר שני, קבענו כלל שאנחנו בוחנים את המבנה החדש הזה בעוד כשנה, אף אחד לא יודע איך הארגון הזה או איך האוניה הזאת, הספינה הזאת, או כל מילה אחרת, יתנהג בשנה הראשונה של הרפורמה כשלצד הפעילות השוטפת מדובר על פרישה של 700 אנשים, קליטה של 150, שינויים במבנה הארגוני, מנהלים חדשים, יחידות חדשות ולכן אמרנו שיתכן שאי שם בשולחן השרטוטים הממוזג טעינו והאפשרות הזאת נותנת לנו לתקן את עצמנו, לבדוק את עצמנו בעוד כשנה ולראות במה הדברים אמורים. דבר שלישי, עבדנו ל

בשיטה מלמעלה למטה, קודם מיפינו את צרכי רשות השידור, אתה יחידות, ירדנו אחר כך לרזולוציות נמוכות יותר ובסופו של דבר חילקנו גם את המספרים, בהתחלה עבדנו בלי מספרים כדי לראות מה הצרכים ואחר כך חילקנו את המספרים והבשורה לא היתה טובה כי לא נשארו אנשים. אבל אנחנו נאלצים להתמודד עם זה ונראה איך אנחנו מתמודדים עם המשימות של רשות השידור. הערה שלישית ואני נוהג להגיד בכל פעם שאני אומר את זה, זה לא האשמה, זה טבע הדברים, התהליך הזה בוצע בדיוק הפוך ממה שהוא צריך היה להתבצע ומאשר הספרות מתארת אותו. קודם היה צריך לנסח את חזון רשות השידור, לאחר מכן לגזור ממנו את המבנה הארגוני ואז לצאת לרפורמה. בשל אילוצים שונים הדבר הזה בוצע בדיוק בסדר הפוך, קודם היתה רפורמה, גזרו את המספר של 1,275 עובדים, על זה עשינו את המבנה הארגוני ועכשיו כמו ש נדבר עוד מעט אנחנו עושים גם את החזון. אז זה אילוץ, אילוץ שני ושוב אם היינו צריכים לעשות את המבנה הארגוני של רשות השידור מ-א' היה הרבה יותר קל וכבר שרטטתי בעבר איך אני הייתי רואה את רשות השידור בכלל באופן אחר, בשלוש חטיבות, חטיבת ייצור תוכן, חטיבת הפקה וחטיבת הפצה אפרופו מה שדיברנו לפני רגע, בכלל בלי רדיו וטלוויזיה, הכל מעורבב, יחידה שעוסקת בתוכן, יחידה שמסייעת לאנשי התוכן להפיק את התכנים ויחידה שמפיצה אותו. אנחנו לא בעולם אוטופי והיינו צריכים לבנות את רשות השידור על בסיס רשות השידור הקיימת ולכן המרחב תמרון היה מאוד מוגבל, זאת הערה שניה. והערה שלישי, שהיינו מוגבלים גם בהסכמים, המבנה הארגוני הזה הוא תולדה ותוצאה של משאים ומתנים ממושכים, רובם אפילו עוד לפני שבאתי, אחר כך על המבנה הארגוני גם השתתפתי בהם, אבל חלק מהדברים שתראו פה מופיעים כנספחים בהסכמים עם האיגודים השונים ולכן גם פה אנחנו מוגבלים כי זאת המציאות והדבר האחרון, עוד פעם, בראייה ארוכת טווח, כמו שדיברנו לגבי החוק, אני הייתי רוצה לראות את רשות השידור בעוד שנתיים שלוש ארבע אחרת, אבל גם ההסכמים, אותם הסכמים מגבילים אותנו מלעשות שינויים כאלה ואחרים במשך שבע עד עשר שנים, תלוי בסעיפים ולכן עם כל האילוצים האלה זה המבנה הארגוני שאני רוצה להציג בפניכם היום, כשהעמוד הראשון של המבנה הארגוני שאגב העמוד

הזה כבר אושר אתמול ע״י הוועד המנהל כי היינו צריכים להוציא את המכרזים, אבל לא מעבר לזה, עד פה הגענו כי חיכיתי למשובים מהמליאה, אבל המסר של המבנה הארגוני הזה אומר שהתוכן במרכז, זה אל היה קיים בעבר ופה בכוונת מכוון שמנו את התוכן במרכז העניינים, ניסינו כל שימוש בגראפיקה, מסגרות, צבעים, כדי להבליט את העובדה שהתוכן הוא במרכז העשייה של רשות השידור ובמרכז התוכן יש ארבע מדיות, הטלוויזיה הישראלית, קול ישראל, המדיה החדשה והטלוויזיה בערבית, לצד התוכן כל אותם יחידות מטה שמסייעות לתוכן לבצע את המשימה המוטלת עלינו לשדר שזה כספים וכלכלה, טכנולוגיה, משאבי אנוש, אסטרטגיה ופיתוח עיסקי, גבייה וארגון ומינהל. בראש רשות השידור עומד מנכ״ל שנושא בכובע כפול, גם מנכ״ל של ארגון כמו כל מנכ״ל של מפעל או חברה, אך המנכ״ל שלנו משמש גם בכובע שני של עורך ראשי. כדי לאפשר לו למלא את תפקידו כעורך ראשי על הצד הטוב ביותר רצינו לשחרר אותו מהעיסוק היומיומי בכל הנושאים התפעוליים מינהליים אדמיניסטרטיביים, ולכן תחתיו לצד מנהלי המדיה שהם ברמה של סמנכ״ל יהיה גם משנה למנכ״ל שיהיה ראש המטה לצורך הענין ויהיה אחראי על כל יחידות המטה של הסמנכ״לים. כספים וכלכלה זה תפקיד שקיים, טכנולוגיה זה תפקיד שלא מאוייש היום, אני מזכיר שבמסגרת הרפורמה מוקצה תקציב של 330 מליון שקל לרכש והצטיידות טכנולוגית ולכן התפקיד הזה מחייב אדם במעמד של סמנכ״ל, יש את הנושא של משאבי אנוש, תפקיד שקיים גם היום, אגב הסמנכ״לית הנוכחית של משאבי אנוש הודיעה בימים אלה על פרישתה וגם לתפקיד הזה הוצא אתמול מכרז, נושא משאבי אנוש הוא בליבת הרפורמה. תפקיד חדש שלא היה קיים עד עכשיו זה סמנכ״ל אסטרטגיה ופיתוח עיסקי, בשל החשיבות לפיתוח תדמית רשות השידור כל הנושא של האסטרטגיה ארוכת הטווח שלה וגם אולי פיתוח עיסקי, למשל כל הנושא של שפ״מ, הפרסום וכו׳ ישב שם, כל הבקרה והפיקוח על הנושא הזה, גבייה שבעוד כשנתיים אמורה להיות חלק מכספים וכלכלה, להתאחד עם אגף כספים וכלכלה ויחידה או חטיבה של ארגון ומינהל, במעמד של חטיבה, לא במעמד של סמנכ״ל, שתחת המשנה למנכ״ל תעסוק בכל העניינים האדמיניסטרטיביים.

קובי אוז: הסידור הזה מקומם אותי באופן מיוחד בגלל שהוא נוגד קו של חזון שיכול לחזק את רשות השידור בצורה בלתי רגילה, החלוקה הזאת בין טלוויזיה, רדיו, מדיה חדשה וטלוויזיה בערבית יוצרת אפשרות שאי אפשר בצורה מאוד טובה לשלב כוחות. אם יש תוכנית טלוויזיה ששווה להעביר אותה ברדיו, להשתמש בכוח של השילוב כוחות, אין פה אפשרות לעשות, החלוקה הזאת למחלקות נפרדות של טלוויזיה ורדיו ומדיה חדשה וטלוויזיה בערבית יוצרת מצב שבו אתה, רשות השידור היא הרשות היחידה שמסוגלת לתפעל מדיות שמדברות אחת עם השניה ומשדרות ביחד, אם יש אירוע מסויים שהוא אירוע רדיופוני ואירוע טלוויזיוני ואירוע שאפשר לארגן אותו ביחד ולהשתמש בכוח המשותף של כל התותחים שיש לרשות השידור, זה מונע מאיתנו לעשות את הדבר הזה. אנחנו עשינו טיול ברשות השידור ועברנו מהאיזור האסטרטגי של הטלוויזיה לאיזור האסטרטגי של הרדיו, אני חושב שהמחשבה שיש תוכן ושיש מישהו שצריך לעמוד למעלה ולהגיד התוכן הזה מתאים לרדיו ולטלוויזיה, התוכן הזה מתאים רק לטלוויזיה, זה תוכן אינטרנטי - - -

היו"ר, אמיר גילת: א' אתה צודק בתפיסה - - -

קובי אוז: אתה פה מפסיד את כל הכוח שלך, כל הכוח שלך זה שיש לך, לאף אחד אחר אין את זה, לערוץ 2 אין רדיו, לערוץ 10 אין רדיו, הבן אדם היחיד שמסוגל לעשות גם רדיו וגם טלוויזיה זה אתה.

היו"ר, אמיר גילת: אני בכל מקום אומר שרשות השידור היא גוף התקשורת הגדול בישראל כי יש לה שני ערוצי טלוויזיה ושמונה תחנות רדיו והמשימה שנטלנו על עצמנו היא למצות את הפוטנציאל הזה ולהפוך לגוף התקשורת המשפיע בישראל באמצעות אותם ערכים ואמצעים שאתה אמרת. פתחתי ואמרתי שאם הייתי יכול היינו עושים את רשות השידור בחטיבת תוכן, חטיבת הפקה וחטיבת הפצה, זה פשוט לא עובר, יש פה גם נציג של אחד הוועדים וזה לא עובר את האיגודים, אם הייתי יכול הייתי עושה את הרשות בצורה אחרת, אני מסכים איתך, זה לא מונע את כל מה שאתה אומר, ברור שזה היה הרבה יותר יעיל אם זה היה כמו שאתה מתאר אבל זה לא מונע שיתוף פעולה בין טלוויזיה ורדיו ובשעה שלוש ורבע

במסגרת ועדת תוכן יש פה סעיף שנקרא הצעות לקידום שיתוף הפעולה בין הרדיו והטלוויזיה בוועדת תוכן ואנחנו נדבר על זה ואני אראה לך איך וננסה לחשוב יחד איך גם באמצעים הנוכחיים וגם באילוצים האלה אנחנו כן משתפים פעולה בין הרדיו והטלוויזיה.

קובי אוז: אתה לא יכול לקרוא לזה שיתוף פעולה, שיתוף פעולה בין היד והרגל של אותו בן אדם, זה הכל רשות השידור, אי אפשר להגיד שיתוף פעולה על שני גופים שנמצאים בגוף אחד, זה אותו גוף.

טלי אייכנוולד: קודם כל זה נכון מה שקובי אומר, בכל מבנה ארגוני תמיד מה שמחולק לחטיבות יש שיתוף פעולה יותר גדול בתוך החטיבה מאשר בין החטיבות וגם בחלוקה הפוכה זה יצור אותו דבר רק הפוך. מה שאתה אומר זה נכון לחלוטין. זה נכון מה שקובי אומר שבהגדרה וזה יוצר פחות אפשרויות לשיתוף פעולה בין החטיבות השונות וזה נכון גם מה שהוא אומר שהדרך לפצות על זה במבנים ארגוניים כשאין ברירה או בתוך הבנה שגם במבנה ההפוך יווצר את אותו דבר רק מכיוון אחר, היא כן ליצור איזה שהוא גוף אינטגרטיבי שהמטרה שלו אינהרנטית וקבועה היא ליצור את האינטגרציה הזאת.

היו"ר, אמיר גילת: קודם כל המנכ"ל הוא העורך הראשי והוא זה שאמור להיות המאחד. אני גם אומר תמיד ספק בצחוק ספק ברצינות למה צריך מנכ"ל לרשות השידור, הרי מספיק מנכ"ל חברת רדיו ומספיק מנכ"ל חברת טלוויזיה, אם אין שיתוף פעולה בין הגורמים האלה והכוונה שלנו היא כן לאגד את שיתוף הפעולה הזה הן באמצעות העין של המנכ"ל שהוא זה שאחראי גם על מנהל הרדיו וגם על מנהל הטלוויזיה ויכול ליצור את השיתוף, והן בעזרת אותה יחידה שדיברת עליה, הנה היא לפניך, תחת המנכ"ל יש יחידה שקוראים לה תכנון אסטרטגי והיא בתיאום אסטרטגי והיא אמורה ליצור את האינטגרציה בין הרדיו והטלוויזיה, בין שאר המשימות שלנו.

שירין חאפי: מה זאת אומרת הוא עורך ראשי, זאת אומרת שכל תוכנית בטלוויזיה וברדיו שהעורך הראשי לא מאשר לא תשודר?

היו"ר, אמיר גילת: באופן עקרוני כן.

שירין חאפי: אז יש עם זה בעיה. אני לא מאמינה שיש אדם בלי דעה, אין דבר כזה אובייקטיבי, יש עם זה בעיה של איך בן אדם יכול, א' איך זה יתבצע - - -

היו"ר, אמיר גילת: את מחזירה אותנו לאחור - - -

קובי אוז: הסבירו לנו שהעורך הראשי כפוף לדברים שהמליאה המחליטה.

שירין חאפי: לגבי מה שקובי אומר אני רק רוצה להגיד שבתוך כל ריבוע או מלבן שכתוב טלוויזיה יש גם אנשים בפנים, אז זה נכון שאנחנו רוצים לסדר את זה אחרת אבל כנראה שיש אנשים שעבדו שני, וגם על זה צריך לתת את הדעת, אי אפשר לסדר את הקוביות - - -

עטאף כיוף: עד היום לא היה שיתוף פעולה בין השידורים בערבית, אם זה בקול ישראל ואם זה בטלוויזיה, לבין השידורים בעברית, לכן בשיחה שהיתה לנו זה מאוד חיוני לשלב את השידורים בערבית, לא כל השידורים אלא תוכניות מסויימות, לדוגמה, לפני עשר שנים או 15 שנה בערוץ 1 שידרו את החדשות בערבית, גם הצופה היהודי צפה בחדשות בערבית, היום אם אנחנו נחזיר את החדשות בערבית לערוץ 1 מתורגם, יש לנו ענין, הענין שגם הציבור היהודי, הצופים היהודיים יצפו בשידורים בערבית וזה יקרב. לגבי קול ישראל, קול ישראל בעברית לצערי הרב, אני לא רואה שיש כתב אחד מבני המיעוטים, אין כתב אחד. אפשר בקול ישראל בעברית לשלב כמה תוכניות שזה יתרום - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני מבקש שנתמקד כרגע בנושא המבנה הארגוני, כל שאר הדברים בפורומים ובסעיפים אחרים.

נמרוד לב: אם אני מבין נכון לפי ההגדרה של תכנון אסטרטגי זאת חטיבה שאמורה יותר להתעסק בפיתוח, בחזון, באופש בו רשות השידור יוצאת החוצה - - -

היו"ר, אמיר גילת: וגם בשיתוף פעולה.

נמרוד לב: הייתי מציע כדי להיות רגועים בענין הזה לתת בהגדרה, להגדיר את המקום הזה של שיתוף הפעולה, אולי הדבר הזה חסר.

מוטי שקלאר: עורך ראשי זה אחד מתפקידיו, למצוא את המקומות שבהם ניתן לייצר הלימה ולייצר איזה אינטגרציה בין הדברים. עצם זה שמדובר בשפות שונות מייצר גם הווייה אחרת ולכן אתה לא יכול לייצר מדיה אחת טלוויזיה שתכיל בתוכה גם את הערבית וגם את העברית, השפה כשלעצמה היא כמו מחולל לא רק תרבות, הוא גם מחולל הדגשים אחרים, גישות אחרות, תוכניות אחרות וכן הלאה ולכן יש מקום שבראש הטלוויזיה בערבית יהיה מישהו שהוא בראש אחר ממנהל הטלוויזיה בעברית. בדברים מסויימים כן יש שיתופי פעולה כמו בכל דבר בחיים, עצם זה, ולזה אתם לא מודעים, גם ברדיו וגם בטלוויזיה, האמצעים משותפים. היות שהמנהל עם אותם אמצעים משותפים צריך גם להריץ את הטלוויזיה בערבית וגם את העברית, הוא מנסה לחסוך אמצעים, הוא מנסה לייצר דברים מסויימים שאולי יהיו ביחד וכן הלאה. כמובן כשאתה מגיע לאירועים הגדולים, בוא ניקח את המונדיאל כאירוע גדול של רשות השידור, אז כמובן שהטלוויזיה בערבית משתלבת בטלוויזיה בעברית ומשדרת משחקים כאלה ואחרים ואתה מנסה לייצר איזה עבודה משותפת תחת אילוצים כאלה ואחרים. ואחרון, בנושא החדשות זה המקום, בגלל שיש פה הרבה חפיפה, עם כל מה שאמרתי קודם, יתכן שיש מקום לייצר כן שיתוף פעולה בין הטלוויזיה בערבית והרדיו בערבית, זה כן, לא בתוכן כי מעצם זה שזה רדיו זה גוזר עליך סוג תכנים שונה, כי זה מדיום אחר, אבל בתחום החדשות כן יש מקום לייצר שיתופי פעולה בנושא של החדשות ואנחנו מנסים גם בטלוויזיה בעברית וברדיו בעברית. אנחנו מלכתחילה חשבנו גם אמיר כשהוא נכנס וגם כשאני נכנסתי לתפקיד, כל אחד בא עם החלומות שלו, וחלקם גם פנטזיות שחושבים שאפשר לממש אותם, הדבר הראשון שאני ראיתי וגם אמיר שהוא נכנס בלי שדיברנו בינינו, שיש מקום לייצר איזה מערכת משותפת בין רדיו וטלוויזיה בוודאי בכל מה שנוגע לחדשות. ופה נכנס נושא הוועדים איגודים וכן הלאה שגם זה צריך לקחת בחשבון כדבר שהוא מגביל. הדוגמה האחרונה אפרופו איגודים, היתה חשיבה מסויימת אצל אמיר ואני חושב שהוא צדק בענין, שהטלוויזיה צריכה אולי להיות איזה חטיבה או הרדיו חטיבה לצד רשתות הרדיו האחרות וזה אל עבד בגלל בעיות איגודים. קחו גם את זה בחשבון. ואז השאלה

האם אתה מתפשר או לא מתפשר, אבל בעיני כן נכון מהותית ובזה אני רוצה לסכם, לייצר את ההבחנה בין הדברים.

קובי אוז: תיקח לדוגמה את שידורי קשת. שידורי קשת יש להם תוכניות ויש להם טלנטים משלהם, וזה כוכב נולד וזה האח הגדול ודברים אחרים, הם לקחו את ערוץ 24 שהוא ערוץ המוסיקה והשתמשו בו כדי למנף את התכנים האחרים שלהם ואז כל טלנט שמצליח בכוכב נולד או בהאח הגדול הופך להיות מנחה בערוץ 24 וערוץ 24 מקדם את כוכב נולד ואת האח הגדול וככה הם באמצעות שתי זרועות הם מקדמים את עצמם. יש לך פה שמונה או תשע או עשר זרועות וכל זרוע יכולה לעזור לשניה, אם הרדיו היה עוזר לטלוויזיה והטלוויזיה לרדיו הכל היה מתקדם.

מוטי שקלאר: אני לא חולק על זה, אני מדבר על המבנה הארגוני. במבנה הארגוני של קשת, לא ראיתי את המבנה הארגוני שלהם הרבה שנים מאז התפקיד האחרון שלי אז אני לא יודע, אבל אני מניח שבקשת יש קשת ויש ערוץ 24, זה לא אומר שאין שיתופי פעולה.

אסתי אפלבאום: אני רוצה להגיד משהו במישור הכללי לכל חברי למליאה בעיקר, כל אחד מאיתנו בא לפה עם המון כוונות טובות, עם המון רצון לעשות המון שינויים וכל אחד בא עם הנסיון שלו והמון ידע שהוא הביא איתו מהעולם שבו הוא נמצא. יש שני אספקטים להתייחס בענין של המבנה הארגוני, אחד, מבנה ארגוני, יש תמיד מבנה ארגוני רצוי ואופטימאלי, מהארגונים שאני מכירה אף אחד מהם אין לו את המבנה הרצוי והאופטימאלי אבל כל הזמן מנסים ללכת לכיוון. גם אי אפשר ביום אחד מגוף שסובל מהמון בעיות והבעיות של הגוף הזה פורסמו ברבים, אי אפשר ביום אחד גם לחשוב שאנחנו ביום אחד נצליח לכבוש את ההר במכה אחת. זה הדבר הראשון. ובענין הזה אני גם רוצה להוסיף שאני דווקא מסתכלת על כמה דברים פה שבכל זאת מבשרים שינוי. ראשית, ואני מדגישה דברים שאמיר לא הדגיש ואני יודעת שהם גם דברים שהם מאוד חשובים. ראשית הענין של המדיה החדשה, זאת חטיבה חדשה שתהיה בה גם מדיה בינלאומית וגם תעבוד על תכנים דיגיטאליים, אני יודעת שהם מאוד חשובים לכולם ולכם בפרט.

וזאת בשורה ומתוקצבים לשם תקנים וזה עבר את כל האישורים ונעשית על זה המון עבודה וחשיבה ותשימו לב שזה הולך לתפוס משקל מאוד גדול כשאתם מסתכלים על התמונה הכוללת וזה בהחלט הולך לתפוס משקל כמו של הטלוויזיה וקול ישראל. אז זה בענין הזה. דבר שני, כל הנושא של המשנה למנכ"ל וכל הדגש על הקטע הניהולי אנחנו קוראים לזה במגזר העיסקי בקורפורט, זה אמור לתת שירותים ולטפל בכל הסינרגיות בין כל גופי הרשות. אתמול אושרה יציאה למכרזים של חלק גדול מהתפקידים ואם גם יהיו שם אנשים שיעמדו, נביא אנשים טובים ומקצועיים, ואני מאוד מקווה שזה מה שיהיה, אז אני חושבת שזה יתן מנוף ותנופה מאוד גדולה לתיפקוד של הרשות בכלל. חוץ מזה שלא נשכח שאנחנו בימים אלה גם מחליפים את המנכ"ל והעורך הראשי וחוץ מזה כל המבנה, יש שם עוד כל מיני שידרוגים שאמיר אחר כך יוכל לפרט לכם, כל הנושא של אסטרטג פיתוח עיסקי הוא חדש, מברכת ומצטרפת לכל מה שאתה אומר בנושא החזון, אין בכלל מה לומר, כל החטיבה הזאת אמורה להיות חטיבה מאוד משמעותית וזה חדש ואני חושבת שצריך לברך על הענין הזה. עוד נושא שאני רוצה להדגיש כחידוש ושינוי במבנה הארגוני הזה, זה ענין הגבייה שבסופו של דבר מתמזגת לכספים וכלכלה אבל על הקמתו של מוקד שירות לקוחות ולא מוקד אגף הגבייה זה גם מראה על ההנגשה שלנו לכל האזרחים, אנחנו נוכל להשתמש במוקד שירות לקוחות הזה להמנון דברים שאנחנו רוצים לעשות ולא רק בקטע של הגבייה, הקמת חטיבת ארגון ומינהל שנראית כאילו שהיא דבר טריוויאלי אבל למי שיושב פה בוועדות וגם לפה צריך לבוא מנהל, אם היה שומע את כמות הבעיות התפעוליות והלוגיסטיות וכל הדברים האלה אז כאילו ברור שיש פה צורך בחטיבה חזקה ובמישהו מאוד חזק. זה לענין הזה. עכשיו לענין של ההפרדה בין החטיבות, מכל הארגונים שאני מכירה גם בחוץ כולם מנסים להתגבר על הענין של הסינגרטיות בין על החטיבות וכל אחד יש לו את הפטנטים שלו אז אני חושבת שזה נורא נכון מה שאתם מציינים ואנחנו נצטרך כולנו ביחד למצוא את הדברים הכי טובים כדי איך בכל זאת גם על סמך מה שציינתי קודם, איך למנף את הסינרגיזם הזה שהרשות תוכל להסתכל, זה במידה רבה תלוי בסוג הסמנכ"לים שיהיו לנו בתפקידים המרכזיים והיכולות שלהם.

<u>מושון מצליח:</u> מה שנאמר פה על שיתוף הפעולה הוא מאוד נכון אבל הוא לא בא לידי ביטוי בענין הזה, שיתוף פעולה זה ענין של ניהול, זה כאילו שאמרת שלא יהיה שיתוף פעולה בין כספים וכלכלה ומשאבי אנוש וארגון ומינהל, עדיים כשאתה עושה מבנה ארגוני אתה צריך לשים משבצת מי נושא האחריות על הטלוויזיה הישראלית, זה לא אומר שלא יהיה שיתוף פעולה.

<u>שירין חאפי:</u> רק רציתי לשאול מה היה השיקול להפריד נניח הטלוויזיה בערבית בנפרד אבל קול ישראל בערבית לא בנפרד.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני מסביר. הטלוויזיה הישראלית תפקידה ברור, היא תיתן תכנים ויש גם את המסד הטכני של כל שירותי הטלוויזיה, שירותי ההנדסה בטלוויזיה. קול ישראל מונה שמונה רשתות, א' ב' ג' ד' שזה קול ישראל בערבית, 88, מורשת, רק"ע וקול המוסיקה. כשהסתכלנו על המבנה הארגוני הקיים היום אמרנוש זה לא הגיוני שקול ישראל בערבית הלא היא רשת ד' תהיה במעמד של מדיה בעוד שרשת ב' או רק"ע יהיו במעמד של חטיבות ולכן החלטנו שרשת ד' קול ישראל בערבית תמוזג לקול ישראל ותהיה אחת משמונה רשתות קול ישראל, כמו שיש רק"ע, כמו שיש רשת ב' כמו ש יש רשת ד'.

<u>שירין חאפי:</u> זה גוזל אבל תקנים, הכוונה לא לתוכן.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> מבחינת התוכן כמובן זה עצמאות וכו'. הכוונה המקורית היתה ומוטי הזכיר את זה, להקים מדיה בערבית. אנחנו חשבנו שאיחוד כל המדיות במדיה אחת, טלוויזיה בערבית רדיו בערבית ואינטרנט בערבית, יתן יותר חוזק לשידורים שלנו בערבית ולכן יותר אפקטיביות, אפרופו שיתופי פעולה, כל מה ששמעתם עכשיו, לצערי הרב אני אומר את זה בכל פורום, זה לא עבר את מחסום האיגודי ואני מצר על כך. אני חושב שמדיה בערבית חזקה משלבת כוחות היתה יכולה להועיל לציבור דוברי הערבית, היתה יכולה להיות גם עבורנו פיילוט לשיתוף פעולה בין רדיו וטלוויזיה כמו שהזכיר המנכ"ל, לצערי לא צלחנו והברירה היתה להיאבק על זה או לפוצץ על זה את הרפורמה או ללכת עם זה, אנחנו מקווים שהם יתעשתו ובשנה הקרובה נוכל לתקן את זה. הטלוויזיה בערבית מכונה כך מכיוון, יכול להיות שנחליף את השם שלה עכשיו חזרה למדיה בערבית אחרי שהיא

קיבלה אתמול את המעמד של מדיה מחדש, אנחנו באמת רואים חשיבות רבה שגם בשפה הערבית שהיא שפה רשמית במדינת ישראל יהיה מעמד של מדיה ומעמד של סמנכ"ל, אופי הפעילות של הדמיה בערבית ישתנה, אני דיברתי על זה בוועדת הדמיה בערבית הקודמת, נדבר על זה גם בוועדה של עטאף בישיבה הקרובה, אופן הפעילות שלה ישתנה, אנחנו היום הופכים את המדיה בערבית, קרי הטלוויזיה בערבית לבית הפקה לייצור תכנים בערבית, אפרופו השיחות שלנו בתחילת הישיבה, אני חושב שאנחנו צריכים להסתכל על העולם היום בראייה אחרת, לא יתכן שאנחנו רואים שיש שידורים של המחלקה בערבית שלנו רק בערוץ 33, הזכיר עטאף את החדשות, תוכניות בערבית שיהיו גם בערוץ דובר העברית וכו', הפצת תכנים באינטרנט בערבית, הפצת תכנים לעולם בשפה הערבית ואולי אפילו שיתוף פעולה עם הערוץ הייעודי בערבית שקם זה עתה ויכול להיות שאנחנו יכולים כשידור ציבורי לתרום לתכנים ולקחת ממנו תכנים.

__עטאף כיוף:__ לגבי הנושא של קול ישראל בערבית, החשש שלי הוא שאם אנחנו הופכים את קול ישראל בערבית לחטיבה זה יפגע באוטונומיה ואנחנו סובלים וסבלנו בעבר מהקצאת משאבים, אז אנחנו תלויים במנהל קול ישראל בעברית. זה עלול, אני בכוונה אומר עלול, זה עלול לפגוע במדיניות שלך של איכות השידורים בקול ישראל בערבית.

__היו"ר, אמיר גילת:__ כל התקציבים שלך כל היחידות יהיו תקציבים מסומנים, לא יהיה מצב שבו יגזל תקציב של קול ישראל בערבית וילך לרשת ג'.

__עטאף כיוף:__ אבל הוא תלוי במנהל קול ישראל.

__היו"ר, אמיר גילת:__ אבל יש תקציב מסומן שאתה מאשר לו.

__עטאף כיוף:__ לפי שיקול דעת שלו לפעמים.

__קובי אוז:__ אני נמצא בשתי ועדות, ועדת תוכן ובוועדה האת של התוכן בערבית. אני שומע גם ממך ועכשיו אני שומע על איזה שהיא ישיבה שנעשתה אתמול שקשורה לערוץ 33 - - -

__היו"ר, אמיר גילת:__ אותה ישיבה שדיברתי עליה קודם.

קובי אוז: הישיבה הזאת לא היתה אמורה להיות ישיבה שמשיהו מהמליאה נמצא בה?

היו"ר, אמיר גילת: היו בה נציגים מהמליאה שנבחרו לוועדת 33, אני אומר שוב, אנחנו בודקים - - -

קובי אוז: יש ועדה נפרדת ל-33?

היו"ר, אמיר גילת: כן, ועדת אד הוק שמכינה יחד עם ההנהלה תוכנית להפיכת - - -

קובי אוז: אבל עצם ההחלטה הזאת של להפוך - - -

היו"ר, אמיר גילת: עוד לא היתה החלטה, יש ועדה שבודקת את ההיתכנות, עוד לא היתה החלטה. לפני שמקבלים החלטה עושים עבודה לראות אם זה אפשרי או לא אפשרי.

קובי אוז: אבל ערוץ 33 זה ערוץ שאמור להיות בו חלק מהתכנים בערבית.

היו"ר, אמיר גילת: אז אתה מוזמן בישיבת המליאה להביע את דעתך ואתה מוזמן מעבר לזה גם להצטרף לוועדת 33.

קובי אוז: אבל התפקיד שלה מוגדר, ועדת 33 זה לא הוועדה לערוץ 33, זה הוועדה להפיכת ערוץ 33 לערוץ חדשות.

היו"ר, אמיר גילת: לבדיקת ההיתכנות.

קובי אוז: בסדר, אבל - - -

היו"ר, אמיר גילת: זה לא שייך למבנה הארגוני.

קובי אוז: אני מוחה על הסדר של הדברים, אין עדיין חזון - -

היו"ר, אמיר גילת: המחאה נרשמה ובוא נמשיך למבנה הארגוני.

קובי אוז: זה דחיקה, אתה אומר אין זמן, אין לנו מספיק - -

היו"ר, אמיר גילת: אז יש סעיף שונות, תעלה את זה בשונות.

קובי אוז: יכול להיות שאתה עושה דברים נהדרים אבל אני רוצה להיות חלק מזה.

היו"ר, אמיר גילת: תעלה את זה בשונות או בוועדת תוכן, לבחירתך, אבל לא בדיון על המבנה הארגוני. כל החומר הזה הופץ לכם לקראת הישיבה כבר לפני חודש, אז אם יש שאלות אני מציע בגלל שאנחנו כבר רצנו עם הזמן, החומר בפניכם, אם יש שאלות אתם מוזמנים לשאול בשוטף או לקראת הישיבה הבאה, אני לא רואה טעם להתעכב אלא אם כן יש שאלות מיוחדות.

נמרוד לב: אני רוצה לדבר באופן עקרוני על קול ישראל בפריפריה. ראיתי שיש שישה עובדים לחיפה, אני מבין שחיפה עוסקת ברדיו בערבית, נכון?

מוטי שקלאר: יש שם גם וגם.

נמרוד לב: אני הייתי רוצה לשים דגש ולעורר איזה שהיא מחשבה לגבי הפעילות של קול ישראל בפריפריה בצפון, אם זה מחיפה עד למעלות, עד לקרית שמונה - - -

היו"ר, אמיר גילת: זה המבנה הארגוני?

נמרוד לב: אני ראיתי קול ישראל חיפה שש, זה מבנה ארגוני? אני מדבר על השש, השאלה אם אין פה איזה, אם לא צריכה להיות מחשבה עקרונית קצת להתחבר לפריפריה, להעביר תוכניות ולהפיק תכנים ולעשות דברים, אם זה מקרית שמונה, מעלות - - -

היו"ר, אמיר גילת: אחד הרעיונות הוא - - -

נמרוד לב: מכיוון שזה יעזור לאוכלוסיה להתפתח, זה יתן להם אפשרות להתחבר למקורות של עשייה, של יצירה - - -

היו"ר, אמיר גילת: אחד הרעיונות הוא להפוך את חיפה למרכז של המדיה בערבית, גם זה עוד בשלבים - - -

נמרוד לב: ערבית זה לא מספיק.

היו"ר, אמיר גילת: אבל יהיה שם אולפן וצוות. פעילות רשות השידור אחרי הרפורמה על פי כל ההגדרות וכל ההסכמים וכל הסיכומים תאוגד בשלושה מתחמים גיאוגרפיים, זאת הרפורמה. לא פזורה בכל הארץ אלא שלושה מתחמים, ירושלים תל אביב וחיפה.

נמרוד לב: אני הייתי מציע לחשוב על איזה שהיא פעילות קבועה במקום כמו קרית שמונה או צפת או מעלות, זה יעזור לכולם.

מוטי שקלאר: זאת אחת הסיבות שהלכנו על החדשות המקומיות בטלוויזיה. לצערי מועצת הכבלים העבירה את זה לגורם פרטי.

שירין חאפי: ... במבנה הארגוני צריך שיהיה נציגים בתוך המגזר יש תתי מגזרים שגם אותם צריך לשמוע ... מייצגים את כל המגזר.

היו"ר, אמיר גילת: אני עובר לנושא הבא, דעות אישיות בשידורים. אנחנו בתקופה האחרונה חשופים יותר ויותר לתופעה ששדרים שלנו הן ברדיו והן בטלוויזיה מבטאים את הדעות האישיות שלהם, נאי לא קובע כרגע אם זה טוב או רע, אני מציין עובדה ואני שחבתי הלביא את זה לדיון במליאה על מנת שנוכל לגבש מדיניות בנושא הזה, האם אנחנו רוצים לאפשר לשדרים להביע דעות אישיות בשידור או לא. ביקשתי מאלישע שיכין איזה נייר, הוא הופץ לכם.

מוטי שקלאר: מדובר על שני דברים, יש שדרים של תוכניות אקטואליה, יש שדרים שמגישים יומן. בכל מה שנוגע למגישי יומן חל איסור חמור לייצג או לומר עמדות אישיות, מנענו את זה, היה איזה שהוא נסיון מסויים, את זה הורדנו. יש את המגישים של תוכניות האקטואליה, קרן נוייבך, ירון דקל, גאולה אבן ואחרים ויש איזה מוד חדש שלפני השידור כל אחד מהם קם בבוקר או בערב ואומר את עמדתו האישית בנוגע לנושא כזה ואחר שנראה לו חשוב לדבר עליו. ופה הוא מציג עמדה אישית פראקסלנס. ואז השאלה האם נכון או לא נכון לתת להם לומר את עמדותיהם האישיות, חשוב רק למסגר את זה ולומר שכל עמדה אישית שנאמרת ע"י המגיש במהלך התוכנית יש דיון על מה שהוא אמר, זאת לא איזה שהיא אמירה, זה הצהרה, בדרך כלל לפחות, זה הכוונה הקיימת היום, גם בזה קצת ניסינו להדק את הענין. זה מישור אחד.

נורית ירדני לוי: הוא אומר מראש זאת עמדתי האישית?

מוטי שקלאר: כן. לדוגמה בשבוע שעבר ירון דקל קרא למשפחת שליט לנקוט באמצעים כמו ש הם נקטו בהדלקת המשואות כי רק ככה הממשלה מבינה, הממשלה מבינה כוח. זאת היתה עמדה אישית שלו, אחרי זה הוא ראיין את

רובי ריבלין שנתן את העמדה ההפוכה. זה מישור אחד שאתם צריכים לתת את דעתכם על כך. המישור השני זה בתחום העיתונות, האם נכון שמגיש תוכנית אקטואליה שקובעת סדר יום לכל דבר מסגיר גם את עמדותיו האישיות באמצעות טורים שהוא כותב בעיתונות הכתובה. השאלה היא הרבה יותר מאשר ההתייחסות - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> הבעת דעה מחוץ לתחומי רשות השידור.

<u>מוטי שקלאר:</u> זה יכול להיות בנושא שמאל או ימין, זה יכול להיות בנושאים אחרים, עובדים זרים, נושאים חברתיים וכיו"ב. בעיני הרדיו בעיקר בתוכניות האקטואליה, כל הלוח צריך להיות כזה אבל וודאי צריכים להיות רגישים בתוכניות האקטואליה, שאם בסופו של דבר אמורה לא רק לשקף את המגוון, לייצר אמון בקרב המאזין והצופה ולהדהד את הקול שלו במסגרת התוכנית. אם הציבור שרואה את רשת ב' כי זה ערוץ מרכזי או ערוץ 1, נאמרות שם עמדות אישיות, הוא צריך להיות כזה שמרגיש שהקול שלו מהודהד במסגרת התוכנית והסכנה שעומדת בענין, שהמגיש שמזוהה עם התוכנית כביכול הולך לקו מסויים ואז אתה מאבד את המאזין במובן העמוק של הענין. ולכן זאת דילמה לא פשוטה שאני חושב שצריך לתת את הדעת על כך, כי אני חושש בגדול שאנחנו נאבד בסופו של דבר את הקרדיט שמגיע לנו כאפרופו נושא החוק כשידור ציבורי. הציבור צריך לשקף את כל ההווייה שלו באמצעות התוכניות שלנו.

<u>קובי אוז:</u> האם יש איזה שהוא שינוי שקרה?

<u>מוטי שקלאר:</u> זה התחיל בשנה האחרונה. עוד דבר אני אגיד, אני מודה שבדיון הראשוני שנערך לפני יותר משנה, אני הייתי בגישה הרבה יותר ליבראלית, עם הזמן בדינמיקה שנוצרה העמדות למיניהן היו הרבה יותר חדות ונחרצות ואין בעמדות האלה איזון, אלא אם כן וזאת היתה השאיפה שלי לפני שנתיים או שלוש, זה אחד הדברים שאל הצלחנו לממש, נכון להיום כן ניתן לאפשר אם אני רואה שבתוכניות האקטואליה יש מגוון. אם יש תוכנית מסויימת עם X, אני לא רוצה פה להביע עמדות כי הרי הכל נכתב בעיתון ואני נשחט אחרי זה, אם יש מגיש תוכנית אקטואליה מרכזית ושעתיים אחרי זה יש תוכנית אקטואליה אחרת

עם ראש אחר או תפיסת עולם אחרת, ואז המגוון יהיה בעצם המגישים, אבל כל עוד שאין מגוון של מגישים השאלה העומדת היא האם נכון לתת להם להגיש את הטורים הללו. זה דיון בפני עצמו. לצד השני של הענין, ופה חשוב לי לומר וכדאי לתת, בתוך התוכנית בסך הכל בתוכניות האקטואליה יש בהחלט איזונים על כל המשתמע מכך, בעיני יש איזונים בתוך התוכניות, לפעמים יש נפילה לכאן ולכאן. גם את זה לקחת בחשבון.

היו"ר, אמיר גילת: בוא נפתח את זה לדיון.

אלישע שפיגלמן: הייתי מאוד מקווה שתנהלו את הדיון הזה אחרי שתקראו את מה שכתבתי. לפני שלוש או ארבע שנים נוצר דבר שנקרא תוכנית אקטואליה מזווית אישית. זה היה בעקבות המאבק הגדול סביב ההופעה של גבי גזית ברדיו וסביב הבעות הדעה האישיות שלו ואז חיפשנו פתרון איך לקלוע לדעת הציבור מצד אחד, ציבור שאוהב מגישים דעתניים, ואיך להבטיח את ביטוי כל הדעות בשידור. נוצרו תוכניות שנקראו אקטואליה מזווית אישית שאתם יכולים לזהות אותם היום ברדיו, זה התוכנית של קרן נוייבך סדר יום, זה התוכנית של ירון דקל הכל דיבורים, זה התוכנית של ענת דולב - - -

אסתי אפלבאום: של אסתי פרז, של אריה גולן.

אלישע שפיגלמן: בדיוק כאן אני רוצה לעלות על הבעיה. כאשר תוכנית כמו יומן הבוקר של אריה גולן ... את הסממנים של אקטואליה מזווית אישית עם הבעות עמדה חד משמעיות של המגיש בשעה שבע בבוקר, אנחנו פה הגענו לקו האדום. זה היה הרגע שבו התעוררה ברשות השידור ההבנה, רבותי אנחנו לא בסדר. בזמנו דיברנו על הבנה ברורה בין תוכניות ... מה שנקרא, אקטואליה ברורה שבה אין הבעות דעה של המגיש או של העורך לבין אקטואליה מזווית אישית שבה יש למגיש דעה משלו אבל חובתו לאזן בתוך התוכנית את הדעות, לא להפוך את התוכנית לארבעה אנשים בעד שחרור גלעד שליט ואחד שאומר שיש מחיר שלא משלמים. אלא לתת לדברים האלה להתאזן תוך כדי השידור. מן הראוי להזכיר, עד לפני ארבע שנים הכלל שחייב היה הכלל של מסמך נקדי שאמר אין הבעות דעה ע"י עובדי רשות השידור. אסור. לגמרי אסור.

היו"ר, אמיר גילת: האם התקבלה החלטה אחרת במוסדות רשות השידור?

אלישע שפיגלמן: לא התקבלה שום החלטה אחרת במוסדות רשות השידור, התקבלה החלטה אצל ההנהלה שאמרה, ניצור תוכניות אקטואליה מזווית אישית וע"י זה נפתור את זה. אני לא חושב שמי שקיבל את ההחלטה התכוון לכמויות של זה. מה שקורה היום, יש לנו בפתח התוכנית פוליטיקה, עודד שחר עומד ונושא מכתב אישי לאומה, בפתח התוכנית של גאולה אבן היא יושבת ומקריאה דעה אישית לאומה, על ירון דקל וקרן נויבך אני בכלל לא צריך להרחיב את הדיבור ויש לנו את זה יותר ויותר בתוכניות האקטואליה היבשות גם, כאשר המגיש אומר אני מאוד מקווה שתצליח למישהו שמתכנן לחסום את הכבישים, זה הבעת דעה, לא יעזור לנו כלום. והשאלה היא אם מותר או אסור לו. מסמך נקדי אומר חד משמעית שאסור.

נורית ירדני לוי: זה קריאת מרד.

עטאף כיוף: לפעמים תנועות גוף זה הבעת דעה.

דובר: אם זה המצב שאתה מתאר הוא אל תקין.

אלישע שפיגלמן: היתה תקופה שכשחיים יבין הרים את הגבה אחרי הנאום של ארידור במבט, היתה עליו התנפלות טוטאלית איך הוא הביע דעה, הוא הרים גבה בשידור, הוא לא אמר אף מילה. היום אנחנו שומעים, אני מאחל לעובדים סוציאליים להצליח בשביתה שלהם, סליחה רבותי, זה הבעת דעה.

היו"ר, אמיר גילת: יש גם כתב שהזמין קהל להגיע להפגנה שהוא בעצמו ארגן.

אלישע שפיגלמן: היתה לנו גם תופעה כזאת, אבל עצרנו אותה. יש תופעה של הבעות דעה אצל עובדי רשות השידור שמעוררת אתה שאלה האם עובדי רשות השידור נבחרים על סמך הדעות שלהם, האם המנכ"ל ממנה מגיש על סמך הדעות שלו וכשהוא ישנה את דעתו הוא ידיח אותו, או מנהל הרדיו ידיח אותו אם הוא משנה את דעותיו. האם אנחנו נתחיל שורה של מינויים פוליטיים, האם צריך להקציב רצועות שידור, רצועת שידור של הימין, רצועת שידור של החרדים, רצועת

שידור של השמאל, רצועת שידור של אני לא יודע מה, אם כן אז צריך לקבוע קריטריונים איך בוחרים מגישים, איך מקצים רצועות שידור וזאת האחריות שלכם.

שירין חאפי: אני רוצה להגיד שפעם היה רק קול ישראל ומה שהיה נשמע שם היה צריך לשמור על איזון כי מה שלא שמעת שם לא יכולת לשמוע את הדעה האחרת במקום אחר. אני יכולה לשמוע, אני לא צריכה שיאזנו לי דרך עורך כדי לדעת מה טוב לי ומה לא טוב לי בתור מאזינה.

אלישע שפיגלמן: אנחנו היחידים שפועלים בשם השידור הציבורי.

שירין חאפי: מצד שני יש עוד משהו שאני רוצה להגיד, שעיתונאים רציניים מגישים עם אג'נדה ואני חושבת שאני רוצה לשמוע אנשים שמביאים איתם ערך מוסף, שיש להם דעה משלהם, אני חושבת שזה מוסיף ענין, מאוד מאתגר לשמוע אותו איך הוא מתפלמס עם מישהו שהוא לא בדעה שלו, אני לא הולכת לשנות את הדעה שלי, אני אומרת מה אני חושבת ואני חושבת ש אני מייצגת די הרבה אנשים. אז אולי צריך לשנות גם את הענין הזה, הארגון הקדוש הזה לפעמים גם הוא נראה מאוד סינטטי, לא אמין, אי אפשר להגיד לעיתונאי תיכנס ותדבר דברים בשם אומרם ודברים כאלה כי גם נראה אותו ואני בתור אדם שרוצה לשמוע, אם אני ימנית אני אשמע את הדעות של הימין איפה שאני רוצה לשמוע - - -

מוטי שקלאר: אז בשביל מה את צריכה שידור ציבורי.

שירין חאפי: שידור ציבורי הוא שידור למען הציבור והוא שידור טוב, זה לא אומר אם הוא ..., הוא צריך להיות שידור טוב ושידור מקצועי.

היו"ר, אמיר גילת: לדיון הזה גם הזמנתי במיוחד את דני זקן יושב ראש אגודת העיתונאים בירושלים ואני אתן לו לדבר אחר כך.

בלהה כהנא: ... שמעתי כל מיני חלקיקי תשובות אבל לא בדיוק הבנתי. שאלתי איך צמח השינוי הזה ועל רקע מה הוא צמח השינוי הזה שעליו דובר, אז שמעתי חלקיקי תשובות, אז לא הבנתי, זאת היתה דרישה מהשטח שההנהלה הסכימה לה או איזה שהוא רצון ליישר קו עם ערוצים אחרים, מאיפה זה בא?

דובר: כל התשובות נכונות.

מוטי שקלאר: אם אני זוכר נכון הוועד המנהל הקודם כשהגיעה הדילמה הזאת עודד את המגמה הזאת וזה קיבל תאוצה ונוצרה דינמיקה כפי שתיאר אותה אלישע בצורה טובה. קחו גם בחשבון מה המשמעות ואני כבר אומר לכם, במסגרת משחקי הכוח הקיימים היום בין הרשויות השונות במשחק הזה שינוי המצב גם הוא אמירה ולא שאתם עכשיו בדילמה הולכים לכיוון הזה או הולכים לכיוון הזה. גם את זה צריך לקחת בחשבון בדיון.

בלהה כהנא: מדוע שאלתי את זה, אני מתחברת למה שאומר מוטי, כי כל שינוי צריך לחשוב גם מה יהיו ההשלכות שלו כשחושבים, אם חושבים על שינוי. לפי תפיסת עולמי אפשר היה אולי להמשיך במצב כזה לו היה מגוון דעות בתקשורת, אבל כולם יודעים שזה ממש לא ככה, וכל אחד ישתמש בביטוי שלו מדינת תל אביב, כולנו אומרים את אותו דבר. ברמה התיאורטית אם אפשר היה לפתוח את זה למגוון דעות שערוץ 1 ברצועת שידור אחת תהיה דעה כזאת וברצועת שידור אחת ואז הציבור חשוף למגוון דעות אז זה פלורליזם וזה בסדר וזה יפה מאוד. בשטח זה לא עובד ככה ולכן אנחנו לא ממלאים את תפקידנו כערוץ ציבורי עם המטרות הקיימות היום ועם המטרות המיועדות בחוק החדש שהן דומות. אבל יחד עם זאת לדעתי צריך לעשות שינוי אבל שינוי צריך להיעשות בחוכמה ובזה אני מתחברת למה שמוטי אומר לנסות לראות, אני מבינה כבר איך זה צמח מהכל ביחד אבל איך אפשר לעשות את השינוי באופן שלא יצור אנטגוניזם.

קובי אוז: לדעתי צריך פשוט לנהל את זה. לנהל את זה במובן של לראות איך יוצרים את זה בצורה של ... אם היינו מדברים על החזון של רשות השידור אז אני חושב שרשות השידור צריכה להיות בכל מקום שבו השוק המסחרי נכשל, אם יש דעה מסויימת שהיא ממלכתית והיא נמצאת באיזה שהוא מקום אמצעי וראוי לה שהיא תישמע, אפשר לתת לתוכנית כזאת להתקיים אבל זה צריך להיות משהו מדיד. בסוף החודש או בסוף השלושה חודשים אפשר יהיה לדעת ולהגיד, יש לנו ככה וככה מגישים, זה מחזיק את הדעה הזאת שהיא לא נפוצה ואנחנו לא שומעים אותה הרבה בתקשורת המסחרית הכללית ומולו איזנו עם א' ב' ג', אפשר ליצור מצב שממש מבקרים את זה בצורה טובה ושזה יחזיק. זה לא מתנגש

בזה שצריכות להיות כמה תוכניות שהן צריכות להיות תוכניות עוגן ותוכניות מאוד חשובות שהמקום שלהן צריך להיות מקום שלא מביע דעה אלא מקום ציבורי קלאסי כי זה דבר שחסר בשידור המסחרי הכללי. ברוב המקומות מביעים דעה וכן נמצאים שם, צריך לקדם גם דעות שלא מופיעות הרבה בתקשורת הכללית, גם אם אנחנו לא אוהבים אותן, אבל הכל בתוך הגבול הממלכתי, זאת רשות השידור ממלכתית, אני לא מדבר על דברים מוזרים, אני מדבר על דברים - - -

<u>אלישע שפיגלמן:</u> מה רע במוזרים? השידור הציבורי צריך לתת, להיפך, לנישות הוא צריך לתת ביטוי.

<u>קובי אוז:</u> אני מסכים שצריך לתת לנישות, אבל לתת לכהניסט תוכנית או לפוסט ציוני תוכנית באותה מידה זה לא רעיון טוב.

<u>נמרוד לב:</u> אני חושב שקודם כל צריך לעשות סדר, להבדיל בין עיתונות לבין הבעת דעה, לבין פובליציזם. יש מקום לשניהם. קודם כל בעיתונות אני מתנגד בכל תוקף להבעת דעה, בכל סוג של עיתונות, עיתונות צריכה להעביר אינפורמציה. זה הכל. לגבי הבעת דעה אנחנו צריכים לשאול את עצמנו האם כרגע במצב הקיים זה משהו שיכול להתקיים ברשות השידור, כי כרגע כמו שזה נראה וכמו שזה נשמע זה לא יכול להתקיים, כרגע אי אפשר לתת את החופש הזה מהסיבה הפשוטה שכל מה שאנחנו שומעים הוא לאותו צד. כרגע זה לצד שמאל. אני לא בא להגיד, אני גם לא הייתי רוצה לשמוע הכל לצד ימין, אני הייתי רוצה לשמוע משהו מאוזן, אם הייתי שומע, ירון דקל אני חושב שהוא עיתונאי מצויין, קרן נוייבך וכל החברים האלה הם אנשים נהדרים, אבל אם הייתי שומע אחרי הבעות הדעה שלהם את מאיר עוזיאל לדוגמה ואחרי עוד הבעת דעה שהולכת לצד שמאל את דודו אלהרר, יש רבים שיהיה להם קשה או נעים לשמוע אותם, אז זה היה בסדר, אבל כרגע רשות השידור לא מצליחה לקיים את זה באופן מאוזן, אם היא תוכל לקיים את זה באופן מאוזן אזי לגבי הבעת עמדה אני חושב שזה בסדר. עד שלא נמצא את הדרך שזה באמת יהיה מאזן אני חושב שאנחנו צריכים לעצור את המצב הזה.

<u>עטאף כיוף:</u> אני מבדיל בין מגיש לבין שדרן, לדעתי שדרן זאת עבודה מלאכותית כזאת, הוא קורא את החדשות. מגיש, אפילו בניסוח השאלה שלו,

גאולה אבן כשהיא מנסחת שאלה, שואלת את המרואיין, מהניסוח של השאלה אתה יכול להסיק עמדה. אני רוצה לעשות השוואה, באל ג׳זירה, מי שצופה באל ג׳זירה, היום, כל מה שקורה בעולם הערבי, אני מופתע, המגישים או השדרנים הם מכוונים את אלה שעושים את המהפכות בסוריה או בלוב מה לעשות, לא רק נקיטת עמדה, אז מה ההבדל. מה שאמרו החברים לעשות משהו מאוזן, כן, אפילו בתוכנית אקטואליה כמו תוכניות כלכליות, דליה מזור שהיא מראיינת, היא עושה שיעורי בית בקשר לנשוא כלכלי מסויים והיא מנסחת את השאלות ולפי התשובות היא מגיבה, אז אתה יכול גם להסיק כאילו שהיא נקטה עמדה.

<u>דבורה הנדלר:</u> אני ממשיכה את הדברים שנאמרו פה, אני חושבת שצריך להביע עמדות, אבל לא לדחות את העמדה השניה לסוף היום, זה צריך להיות בזמן קצוב, באותו זמן, בפרק זמן קבוע שאנשים ששומעים תוכנית יוכלו לקבל את האיזון בו בזמן מה שנקרא וזאת נקודה חשובה וכדי לקיים את הענין צריך להקים מנגנון שיבקר את הענין ויתן דין וחשבון.

<u>נמרוד לב:</u> יש איזה שהיא בעייתיות, את כרגע מציגה את הקטע של האיזון, זה ענין אחר, אבל ברגע שהמגיש יש לו אג׳נדה מסויימת והוא יש לו פור על הבעת התגובה ואם יש לך תוכנית אחרי תוכנית שאת שומעת את אותו, עכשיו אני מדבר מהמקום של האינטרס של רשות השידור, אני מעביר תחנה, זה משעמם אותי.

<u>דוד חיון:</u> אני לא רוצה לחזור על דעות שהושמעו פה למשל כמו של נמרוד שאני מסבכים איתו מאוד, שלעיתונאים אסור לחלוטין לדעתי ולא משנה מה דעתם להביע דעות, אני רוצה להדגיש עוד רגישות חשובה שאף אחד לא נגע בה וזה הנושא הזה שכל הזמן צולבים את רשות השידור על כך שהיא כביכול מתנהלת על פי גחמות פוליטיות משום שחברי המליאה, המנכ״ל וכו׳ ממונים ע״י אנשים פוליטיים, ע״י הממשלה ועל כן לדעתי הרגישות פה היא על אחת כמה וכמה ולא משנה איזה דעה תובא, אז יגידו שזה בא מהפלג הזה או מהפלג הזה, משום שהממשלה מורכבת ממגוון של דעות, ועל כן אני חושב שאפשר להסתפק בתוכניות של אנשים שידועים בדעותיהם המוצקות לכאן או לכאן כמו התוכנית של גאולה

כהן עם אלי אמיר, ולא לתת כמובן שאפשר לתת להביע דעות אבל לדעתי לא דעות פוליטיות. כשמגיש ומראיין כמו ירון דקל מראיין משיהו ברור שהוא משחיל לתוך זה דעות שלו אבל לא דעות פוליטיות, לעיתונאים אסור להביע דעות פוליטיות או לרמוז לכיוון הזה.

נורית ירדני לוי: אני חושבת ששידור הוא שונה מאשר אתה פותח עיתון, אתה פותח עיתון בבוקר ואתה רואה ימין ושמאל באותו עמוד ואתה יכול לקרוא ואני לא חושבת שעיתונות זה רק לקבל מידע אלא גם לשמוע עמדות שונות. אבל ברדיו או טלוויזיה זה נקודת זמן מסויימת אז זה הרבה יותר חד משמעי ואני חושבת שעל זה אנחנו צריכים לבסס את הדברים שלנו.

דני זקן: בהקשר המקצועי של הענין, קודם כל אתם גם מתלוננים, אני שומע את זה, זה בא ממקום כואב ... אני יכול לספר לכם ואריה יכול לספר את זה לא פחות ממני, על התלונות המגיעות מהצד השני. לא פחות.

נמרוד לב: לא התלוננו, יש דבר נכון לעשות, כל דבר מעבר לזה הרשות מפסידה, הציבור הולך, הוא לא רוצה לשמוע, זה לא מעניין אותו.

שירין חאפי: אבל זה לא נכון, יש גם דעה אחרת שאומרת שלא.

דני זקן: קודם כל הסכמתי עם כל מילה שאמרת קודם, בשידור כדי להפוך אותו למעניין תמיד כשהנימה היא אישית ולא משנה מאיזה כיוון היא באה, זה תמיד יותר מעניין. עכשיו השאלה היא עד איפה. כשאתה מדבר על תוכניות חדשות - - -

נמרוד לב: אם זה לא היה בא מאותו כיוון, זה משעמם.

דני זקן: ההבחנה שעשה אלישע היא נכונה מאוד, תוכניות חדשות ברור שהמוביל, אריה גולן עושה יומן צהריים או יינון מגל במבט חייב להיות לגמרי מיושר, לא לתת את הדעה שלו בשום מצב. תמיד יש בתוך זה את סגנון השאלות, אפשר לאבחן, המקצוענות של השדר צריכה להיות בדיוק בקטע הזה, שהוא צריך לשאול את השאלות מהצד המקצועי ולא מהצד הפוליטי בוודאי וגם לא דעות בכיוונים אחרים. צריך כמובן שהשדרים יהיו מקצועיים. תוכניות יותר אישיות כמו דקל ואחרות, אני ממש לא מקבל את מה שאתם אומרים על דקל, דקל

זה אחד השדרים הכי מקצועיים דווקא בקטע הזה, הוא יודע, ברגע שיהיה ראש ממשלה מצד שמאל הוא יקרע אותו לא פחות מכל אחד אחר וככה צריך. שימו לב רק לקטע הזה של חופש העיתונות, אל תקבלו איזה שהוא סוג של החלטה שבה נקבע קו וחבר׳ה אתם צריכים להתיישר לפי הקו הזה.

קובי אוז: הדבר היחיד שאנחנו יכולים להוציא מכאן זה ליצור מצב שזה יהיה, לראות איך אנחנו מסוגלים ליצור מצב שזה יהיה מדיד, שאפשר יהיה להסתכל על זה ולהגיד, בסך הכל מאוזן, בסך הכל יש לנו לפה ולשם, אנחנו יכולים להחזיק את זה, יש את אלה ואלה ואלה ואנחנו צריכים לראות שאנחנו מגישים לציבור סל שהוא מאוזן בסופו של דבר. אם יש דרך ליצור ועדה שיכולה למדוד את הדבר הזה, לא מדוייק אחד על אחד - - -

טלי אייכנוולד: אני חושבת שההצהרה היחידה שאפשר לצאת איתה מפה זה שרשות השידור שואפת לייצג את כל מגזרי האוכלוסיה או משהו כזה, מכיוון שיש דברים למרות הרצון שלך קובי שאני מבינה אותו, שהם לא ניתנים לרגולציה ברמה הכתובה והמדידה. בהצהרה כללית הם ניתנים ולכן מנכ״ל רשות השידור שהוא גם משמש כעורך ראשי ואנחנו מפקחים עלז ה, במקומות שאנחנו רואים יש אלף דרכים יצירתיות ליצור חוסר איזון וככל שאתה תנסה להגדיר איזון, הרמת גבה זה יכול להיות חוסר איזון, האם אתה יוצר איזון בין תוכניות ובתוך כל תוכנית, יש אינסוף ומי שרוצה לעקוף את זה יכול לעקוף את זה בכל דרך. לכן פה צריך להשקיע קומון סנס ומחשבה והסתכלות כוללת על כל המערכת ובשביל זה יש עורך ראשי של רשות השידור שאנחנו בתור גוף מפקחים עליו, שאמור לשים לב במקומות שיש חוסר איזון בולט.

מושון מצליח: אני רוצה לעשות איזה שהוא סדר בענין. אנחנו פתחנו את הדיון על דעות אישיות של עובדי רשות השידור ואנחנו במהלך הדיון הזה האם יש איזון או אין איזון בלוח השידורים, זה שני נושאים נפרדים לגמרי, הם קשורים אבל הם נפרדים. לגבי האיזון אני יודע שאפשר לעשות איזון, השאלה אם בתוך הערוץ, אם בתוך כלל הערוצים, כלל הערוצים שמשודרים בישראל או בעולם או מתי עושים את האיזון, באותו רגע, באותו שבוע, אנחנו מודדים את זה בתקופה

של שלושה חודשים, אלה דברים מאוד קשים למדידה. ולכן אני לא מציע לעשות ועדות, אני רוצה לחזור לנושא שפתחנו בו, זה דעות אישיות של עיתונאים. דעתי האישית היא נחרצת, אין דעות אישיות לעיתונאים, מי שרוצה להיות הגיגן, דעתן, או משהו כזה, שיקבל פינה קבועה ברדיו ואנחנו נשעה את האיזון, כי אני לא יודע אף פעם, כאשר ירון דקל בא לדבר במבט או גאולה במבט או עודד שחר בא לתת ידיעה במבט, האם אני שומע את דעתו האישית או הוא מוסר לי ידיעה עיתונאית. צריך להפריד בין הדברים האלה.

<u>מוטי שקלאר:</u> הדיון היום הוא על המגישים והעמדות האישיות שלהם באשר הם, בכל מה שנוגע לתוכן התוכניות אני אומר שבסך הכל יש איזונים, ויש עוד הרבה מה לתקן, אני לא רוצה להישמע פוליטיקלי קורקט בענין, אבל אני אומר לכם באופן ישיר מנסיון שלי, וזה ענין של פוליטיקה של שמאל וימין, אם אנחנו נבחן את ההתייחסות בכלל של המדיה באשר היא, כולל ברשות השידור, בכל מה שנוגע לסוגיית העובדים הזרים, בכל מה שנוגע לסוגיית גלעד שליט ואני יכול לתת מקרים אחרים, פחות או יותר נמצא איזה שהיא תמימות דעים אבל השאלה היא למה יש תמימות דעים, משום שהוויה יוצרת את התודעה ולא יעזור שום דבר, אנשים משדרים את עצמם ולא תשנו אותם וזה טיבו של עולם ולכן האיזון יהיה וזה אחד מהתפקידים שלכם לעתיד במסגרת קליטת 150 עובדים למצוא אנשים שמשקפים עולמות שונים והאינטגרציה ביניהם תיצור גם את הענין וגם את השונות וגם את הדואליות הנצרכת ברשות השידור. כל עוד שלא יובאו אנשים מתפיסות עולם שונות ולא יעבדו יחד ולא ישתו קפה יחד ויגידו לעורך לא יכול להיות שבגלל הנטיה התקשורתית במסגרת ההפרטה של התקשורת לגעת רק בסיפורים האישיים, אנחנו נלך אחרי נושא מסויים כי הסיפור האישי שם תמיד גובר על הנושא עצמו. קחו את סל התרופות ותראו, טיפול מאוד שטחי שתמיד לוקח סיפור אישי שהוא מאפיל על הכל. אז יבוא מישהו אחר קצת יותר אחראי ויגיד, אנחנו עושים צחוק מהעבודה ותראה שזה מתאזן. כל עוד שכולם באים מאותו בית מדרש יהיה מאוד קשה לייצר איזון. וזה תהליך.

היו"ר, אמיר גילת: תם ולא נשלם. אני מבקש מההנהלה שתכינו תוך עשרה ימים, לישיבה הבאה של הוועד המנהל איזה המלצה שלכם לגבי המדיניות ונמשיך לדון בזה. שמענו את חברי המליאה וזה היה דיון חשוב ותודה על ההשתתפות, היה דיון מעניין. הנושא הבא, היערכות ליום עיון על חזון רשות השידור. אנחנו עושים מאמץ ליישר קו בין הנדבכים העיקריים של בניית רשות השידור החדשה ואמרתי קודם, היינו צריכים לעשות את זה בסדר הפוך, קודם חזון אחר כך מבנה ארגוני ואחר כך רפורמה, אנחנו הלכנו הפוך אבל כדי ליישר קו לפני ההתנעה הייתי רוצה שאנחנו נגבש את חזון רשות השידור סוף סוף אחרי 40 שנה, וב-1 ביוני אנחנו קבענו יום עיון במלון לאונרדו בירושלים שבו ישתתפו גם מנכ"לית איגוד השידור האירופאי שבאה לכבד אותנו בנוכחותה ביום העיון הזה, גם נציג בכיר מה-BBC, יהיו ביום העיון כ-120 איש שמורכבים משלושה, חברי מוסדות רשות השידור, עובדי רשות השידור ואורחים מבחוץ, אנשי רוח, אנשי תקשורת, שיעזרו לנו לגבש את החזון. המתכונת תהיה, הרצאות פתיחה ולאחר מכן חלוקה לשולחנות עגולים כשהכוונה היא בסוף היום לצאת עם טיוטות שכל שולחן ייצר טיוטה לחזון רשות השידור. מאחר ומליאת רשות השידור היא הגוף שבסופו של דבר תאשר את החזון, אני מתניע את התהליך כאן במליאה, מעדכן אתכם על התהליך הזה, מזמין אתכם כמובן לאותו יום עיון, לאחר מכן צוות קטן יותר מאשר ה-120 איש האלה יעבד את עשר הטיוטות האלה או הטיוטות של כל שולחן, ויביא אותם לקריאה שניה ושלישית כאן במליאה לדיון נוסף בחזון רשות השידור. אז זאת תוכנית העבודה ואני מקווה לפי לוח הזמנים שקבענו שבחודש יולי יהיה חזון לרשות השידור.

קובי אוז: רציתי להגיד שהפצתי לחברי ועדת תוכן מסמך משלי שמביע כמה רעיונות וקיבלתי תגובות משלושה חברים והוספתי אותם לתוך המסמך, אני שואל, אני לא יכול להיות ב-1.6, אבל מה שאני כן רוצה זה שמי שחושב שהמסמך שלי הוא איזה שהוא בסיס שאפשר להתחיל איתו - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני מציע שתעביר אותו לכל חברי המליאה ולא רק לחברי ועדת תוכן.

קובי אוז: אז אני אטמיע פנימה את ההערות שקיבלתי ואני אעביר את זה לחברי המליאה. מי שחשוב שזה מקום טוב להתחיל ממנו אני אשמח אם תדאגו לשולחן ותתקדמו איתו כדי שבפעם הבאה יהיו לנו עוד יותר דברים. זה לא איזה משהו סגור שאני מרגיש אליו איזה שהיא בעלות, אני פשוט זרקתי משהו ואפשר לקחת את זה לאן שרוצים. אז לשים לב לזה, אני לא אהיה אבל אני אדאג להיות בקשר אינטרנטי איתכם לפני זה וגם אחרי זה.

היו"ר, אמיר גילת: הנושא הבא, בחירת ועדת איתור למנכ"ל רשות השידור. מנכ"ל רשות השידור מסיים את תפקידו, ב-8.7 כבר נכנס מנכ"ל חדש, אמור להיכנס מנכ"ל חדש. כרגע אנחנו בתפר שבין החוק החדש לחוק הישן וברוח הנוהג שהתקבל בשירות הציבורי אנחנו רוצים לבחור את המנכ"ל הבא בוועדת איתור. מי שבוחר על פי החוק הקיים שהוא כרגע החוק התקף זאת ממשלת ישראל, היא ממנה את מנכ"ל רשות השידור, השר הממונה ביקש ממני לעמוד בראש ועדת איתור לבחירת המנכ"ל החדש שהרכבה נקבע גם ע"י התייעצות עם היועץ המשפטי לממשלה, היתה פה קודם הנציגה שלו, ועדת האיתור מונה לצידי את נציב שירות המדינה, מועמד מטעם המליאה ושני חברים שהמליאה תבחר. הוועד המנהל התכנס אתמול וביקש להביא למליאה את המלצתו לגבי בחירת ועדת האיתור ואני רוצה להביא את ההצעה הזאת בפניכם. אז אמרתי שתי פרסונות זה כבר מובנה, זה אני ונציב שירות המדינה, אנחנו מציעים שנציג המליאה יהיה יואב הורביץ חבר הוועד המנהל ושני הנציגים החיצוניים שהמליאה תבחר זה ד"ר אביעד הכהן שהוא משפטן שמתמחה בנושא תאגידים ציבוריים, גם קורות החיים שלו פה, אנחנו לא הספקנו פשוט להפיץ, הוא דיקאן הפקולטה למשפטים במכללת שערי משפט והשחקנית יונה אליאן כדי שיהיה גם ביטוי לנושאים של יוצרים ותרבות וכל מה שקשור לפעילות רשות השידור.

נורית ירדני לוי: ...

היו"ר, אמיר גילת: המספר הוא נורא מוגבל, אנחנו מוגבלים לחמישה אנשים.

נורית ירדני לוי: יושב ראש הגוף התקשורתי, אז אולי צריך מישהו - - -

היו"ר, אמיר גילת: היינו רוצים לראות את הוועדה קצת שונה, זה ההרכב שאחרי הרבה דיונים הגענו אליו, אני לא רוצה להרחיב כאן מעבר לזה, אבל זה ההרכב וזאת המלצת הוועד המנהל ואם יש הערות אני מוכן לשמוע. אנחנו רוצים לצאת לתהליך הזה כמה שיותר מהר על מנת שהמנכ"ל הבא יכנס בזמן.

דוברת: את ד"ר אביעד הכהן אני מכירה אישית, הוא בחור משכמו ומעלה, רק מילים טובות אפשר להגיד עליו, בחור עם ראש פתוח.

היו"ר, אמיר גילת: ועדת האיתור אושרה ע"י המליאה.

נמרוד לב: למה דווקא השמות האלה ספציפית?

היו"ר, אמיר גילת: היו מגוון שמות, יש כל מיני שיקולים, אני חושב שהוועדה היא ועדה טובה, אני לא כולל את יושב ראש הוועדה במחמאות שלי, אבל אני חושב שהוועדה היא ועדה טובה שבאמת יכולה לבחור מנכ"ל טוב לרשות השידור. היה דיון בוועד המנהל כדי לעשות את זה תהליך מהיר, הבאנו את זה כהמלצה של הוועד המנהל. עוד משהו שאני חייב להוסיף - - -

נמרוד לב: אנחנו לא מכירים את הדעות של האנשים האלה, מה הם חושבים, איך הם רואים את הרשות. יונה אליאן - - -

היו"ר, אמיר גילת: אין לי מושג מה דעתה, אנחנו מכירים אותה בתור אשת תרבות שחקנית ויוצרת ותיקה ואני חושב שהיא דמות נכונה לוועדה הזאת.

נמרוד לב: אני הייתי נותן הערה שאולי בכל זאת עכשיו נסגור את זה ככה, אבל להבא אני חושב שמן הראוי שהוועד המנהל יקבע את השמות, לפני השמות האלה יבואו להיפגש, אולי להציג את עצמם למליאה, יגידו איך הם רואים את החזון - - -

היו"ר, אמיר גילת: כמו ששמעת את המנכ"ל הבא כבר בוחרים בהליך אחר, אז זה לא בעיה שלנו. אני רק רוצה להעיר שעל פי החוק בנוסף לוועדת האיתור גם תשעה חברי מליאה יכולים להצביע על מועמד למנכ"ל רשות השידור ואני מציע

שאם יש תשעה חברי מליאה שהם מתמקדים בשם אחד שיעבירו את זה אלי ואני אעביר את זה לוועדת האיתור שתדון גם במועמדות הזאת. אז זה לגבי הענין הזה.

טלי אייכנוולד: האם המליאה באיזה צורה שהיא מעורבת בתהליך הזה, מתעסקת בתבליך הזה, שומעת על ההחלטה הסופית בעיתון, איך זה הולך?

היו"ר, אמיר גילת: בעיתון זה יהיה עוד לפני שהוועדה תתכנס, אבל אני מניח, ברגע שהוועדה תגבש את המלצותיה אני אפיץ את ההחלטה בין חברי המליאה.

קובי אוז: עד כמה מכירים אחד את השני חברי הוועדה?

היו"ר, אמיר גילת: אני לא מכיר אישית לא את יונה ולא את אביעד.

קובי אוז: והם בעצמם אחד את השני?

היו"ר, אמיר גילת: אני מניח שלא.

קובי אוז: השמות הוצעו ע"י השר?

היו"ר, אמיר גילת: לא, מה פתאום.

קובי אוז: על ידיך?

היו"ר, אמיר גילת: כן. על ידי וע"י חברי הוועד המנהל אחרי התייעצויות עם אנשים שונים.

נמרוד לב: הוועדה ממליצה על שם אחד?

היו"ר, אמיר גילת: עד שלושה שמות. כתב המינוי שקיבלתי הוא עד שלושה שמות.

נמרוד לב: ואז היא מביאה אותם - - -

היו"ר, אמיר גילת: לממשלה. לשר הממונה והממשלה על פי חוק.

חנה מצקביץ: זה לא ככה, יהיה דיון במליאה על פי החוק, עם השר הממונה או עם נציגו. ואז בדיון הזה, אתה הקדמת את המאוחר, שתשעה חברים יכולים להעלות שם, אבל השר או נציגו יבואו למליאה ויציגו את המועמד שלהם, המועמד כפי שאתם - - -

היו"ר, אמיר גילת: אני מציע שעל הפרוצדורות נדבר לקראת הישיבה הבאה. עוד כמה דברים. קובי בזמן ישיבת המליאה הקודמת - - -

חנה מצקביץ: אני רק רוצה בכל זאת מילה שיבינו, בסופו של יום השר הממונה על רשות השידור מעלה בממשלה, הוא רשאי להעלות בממשלה או את השם של ועדת האיתור שאתם גיבשתם או את השם שתשעת חברי המליאה הציעו.

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו כמובן עוד נשלח לכם בצורה מסודרת את כל ההליך. כמה תיקונים בוועדות, זה צריך אישור של המליאה. קובי בישיבה הקודמת כזכור לנו היה במעמד של מתפטר, אנחנו שמחים שהוא חזר לשורותינו, נצטרך לאשר אותך פורמאלית כחבר בוועדת המדיה וחבר בוועדת התוכן. ועדת מדיה בערבית ממלאת מקום גלילה קרנאווי לצידו של עטאף, יעקב נווה ממלא מקום יושב ראש ועדת התוכן וחברים נוספים במדיה בערבית אסתי אפלבאום ודוד חיון ואני גם מבקש לצרף את עצמי לכל הוועדות כדי למנוע מצב שאנחנו ללא קוורום. שירין ועדת מדיה בערבית. תודה רבה, הישיבה נעולה.

ריכוז החלטות מליאת רשות השידור:

1. הבעת דעות מגישים - ההנהלה מתבקשת להכין את עמדתה לישיבה הבאה של הוועד המנהל.
2. המליאה אישרה את ועדת האיתור.
3. שינויים בהרכב הוועדות - קובי אוז צורף כחבר בוועדת המדיה וחבר בוועדת התוכן. ממלאת מקום יושב ראש ועדת מדיה בערבית גלילה קרנאווי לצידו של עטאף, יעקב נווה ממלא מקום יושב ראש ועדת התוכן וחברים נוספים במדיה בערבית אסתי אפלבאום ודוד חיון ואני גם מבקש לצרף את עצמי לכל הוועדות כדי למנוע מצב שאנחנו ללא קוורום. שירין ועדת מדיה בערבית.